
ഗുഹശാന്തി.

പ്രസാധകന്മാർ:

പഞ്ചാംഗം പബ്ലിഷർമാർ, കുന്നംകുളം.

ഗ്രഹശാസ്ത്രം.

~~~~~

ബ്രഹ്മശ്രീ

കാണിപ്പയ്യൂർ ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാടവർകൾ
പരിശോധിച്ചത്.

പ്രസാധകന്മാർ:—

പഞ്ചാംഗം പുസ്തകശാല, കുന്നംകുളം.

കുന്നംകുളം പഞ്ചാംഗം പ്രസ്സിൽ അച്ചടിച്ചത്.

2ാം പതിപ്പ് കോപ്പി 500.

വില്പന എഴുപത്തഞ്ചു നയാർകൾ

[5475]

വിഷയവിവരം.

൧	നാൻദിമം പുണ്യാരം	....	൧
൨	പ്രസീദ്ധരോമം	....	൧൨
൩	ഗുഹശാന്തി	....	൩൩
൪	കാൽ കഴുകിച്ച് ഉട്ടുക	....	൪൩

കൂ മ ഒദ ൨൦ . ൧ ചമതകൾ.

അർക്കശ്ച ഖദിരശ്ചൈവ മുദംബരപലാശകൌ.
അപാമാഴ് സ്മാശപത്മശമീദിപ്തഃ കശഃ ക്രമാൽ

൨ ഹവിസ്സ്.

ശുദ്ധാനം ഗുളമാജ്യാവ്യം ക്ഷീരാജ്യം ക്ഷീരഭോജനം.
ദധ്യന്നം തിലമാഷാന്നം മാംസാനനം ചിത്രയം ഭവേൽ.

൩ ഗുഹകൃമം.

ആദിത്യോംഗാരകഃ ശുക്രഃ സോമോ ബുധബുഹസ്സതീ
മന്ദോ രാഹുശ്ച കേതുഃ സ്യ രിത്യേവം ക്രമശോ ഗ്രഹാഃ

൪ സ്ഥാനം.

മധ്യേ ദക്ഷിണതഃ പൂർവ്വേ മാഗ്നാ വീശാന ഉത്തരേ
പശ്ചിമേ നിരൂതൗ വായാ വിത്യേവം ക്രമശോ ദിശഃ.

൫ പത്മം.

വൃത്തം ത്രികോണം പഞ്ചാശ്രം ചതുരശ്ര മിഷ്ടം തഥാ.
ദീർഘം ച ചതുരശ്രം ച ധനുഃ ശുദ്ധ്വം ധവജഃ ക്രമാൽ.

൬ നിറം.

അഭിത്യോംഗാരകൌ രക്തൌ, സിന്തൌ ശുക്രിനിശാകരൌ
പീതൌ ബുധഗുരൂ ജ്ഞൈയൌ, കൃഷ്ണാ മന്ദാഹികേതവഃ.

പട്ടിക.

കമ്മികളുടെ സൗകര്യത്തിനായി ഗ്രഹങ്ങളുടെ ക്രമവും, അതതു ഗ്രഹങ്ങളുടെ ചമത, ഹവിസ്സ്, പത്തം, സ്ഥാനം, നിറം എന്നിതുകളുടെ

ഒരു പട്ടിക താഴെ ചേർക്കുന്നു.

നമ്പർ.	ചമതകൾ	ഹവിസ്സുകൾ.	ഗ്രഹങ്ങൾ.	സ്ഥാനം.	നിറം.
൧	എരുക്ക്	ശുദ്ധഹവിസ്സ് (നിവേദ്യം)	രവി	മധ്യം	ചുവപ്പ്
൨	കുരിങ്ങാലി	ശക്തരയിട്ടതു	കുജൻ	തെക്ക്	ചുവപ്പ്
൩	അത്തി	നൈ വീതിയു	ശുക്രൻ	കിഴക്ക്	വെളുപ്പ്
൪	പ്ലാശ്	നെയ്യും പാലും ചേർത്തതു	ചന്ദ്രൻ	അഗ്നികോണ്	വെളുപ്പ്
൫	കടലാടി	പാൽ വീതിയതു	ബുധൻ	ഈശാനകോണ്	മഞ്ഞ
				(ഹരിതം നീലപീത മിശ്രം)	
൬	അരയാൽ	തൈയ്യു ചേർത്തതു	ഗുരു	വടക്ക്	ദീപ്തചതുരം മഞ്ഞ
൭	വഹനി	എളുക്കും ഉഴുനും ചേർത്തതു	ശനി	പടിഞ്ഞാറ്	വില്ല് കറുപ്പ്
൮	കറുക	മാസം ചേർത്തതു *	രാഹു	നിരൂതികോണ്	മുറം കറുപ്പ്
൯	കശ	എല്ലാം ചേർത്തതു	കേതു	വായുകോണ്	കൊടിമരം കറുപ്പ്

* ഉപ്പുപോലും ചേർക്കാത്ത അടയുണ്ടാക്കി അതു നാളികേരപ്പാലിൽ നറുക്കിയിട്ടുതാണ് ഇവിടെ മാംസത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു വിധിച്ചിരിക്കുന്നത്.

പ്രസ്താവന.

=====

ജാതകവശാൽ ആയുർവ്വചം പോരാത്തവർക്കും, രോഗം, മരണം മുതലായ അരിഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നേക്കാവുന്ന കാലങ്ങളിലും അവയുടെ പരിഹാരത്തിനായി വൈദികച്ചടങ്ങുപ്രകാരമുള്ള വിധികളാണു ഗ്രന്ഥശാസ്ത്രം എന്നു പറയുന്നത്. ഇതു നവഗ്രഹങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചു ചെയ്യുന്ന ഹോമവും, പൂജയും, ബലിയും കൂടിയ ഒരു ക്രിയയാകുന്നു. ഗ്രഹപ്പിഴകൾ കാരണം ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന അരിഷ്ടങ്ങളുടെ ശാന്തിയ്ക്ക് ഇത്രയും നല്ലതായ ഒരു വിധി വേറെയില്ല.

സാധാരണ വൈദികച്ചടങ്ങുകൾ വളരെ വിസ്തരിച്ചു എഴുതിയുണ്ടാക്കിയും നിത്യാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽകൂടി കാച്ചൊക്കെ പരിചയമുള്ള നമ്പൂതിരിമാർക്കല്ലാതെ അതുപരിചയമില്ലാത്ത അതുപ്രകാരം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട കഴിവുണ്ടായി എന്നു വരില്ല. ഈ ഗ്രന്ഥശാസ്ത്രവും ആ വിധത്തിൽ തന്നെയാണു ഗ്രന്ഥത്തിൽ എഴുതിയിരുന്നതു. പരിചയം കുറഞ്ഞവർക്കു കൂടി ഈ പുസ്തകം കിട്ടിയാൽ ക്രിയ ചെയ്യാവുന്നവണ്മെന്നു കരുതി ആവുവിധം വിസ്തരിച്ചു എഴുതിയെന്നു ഇതിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നതു. അതിനാൽ ശാന്തിരോമം ചെയ്യുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കു ഇതു കൂടുതൽ സൗകര്യപ്രദമാകുമെന്നാണു വിശ്വാസം. ഈ പ്രസിദ്ധീകരണം കൊണ്ടു അതിൽ കൂടുതലായി ഒന്നും തന്നെ ഞാൻ ആശിച്ചിട്ടില്ല.

കാണിപ്പയ്യൂർ കുറുനംകുളം, }
 ൨൨-൨-൧൧൨൪. } ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്.

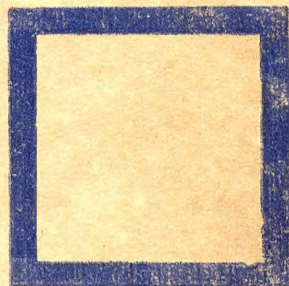
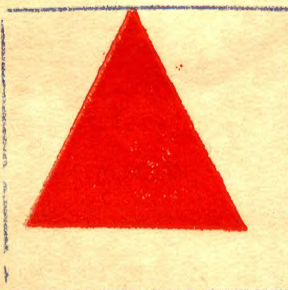
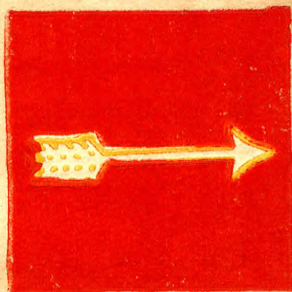
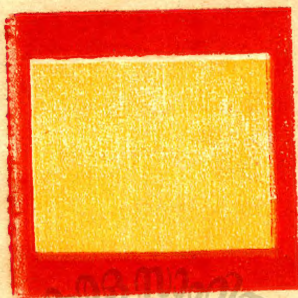
പത്മം .

വടക്കും .

കേരള

ഗുരു

ബുധൻ

രാഹു

കുജൻ

ചന്ദ്രൻ

ഗ്രഹശാസ്ത്രം.

൧.

നാഭീമുഖം പുണ്യാഹരം.

(മുദ്രകർത്താവിന്റെ സാക്ഷാത്കാരം)

൧ രണ്ടു കിണ്ടി. ൨ ചന്ദ്രനോടും. ൩ പ്രണീതോടും. ൪ വെളിച്ചമെണ്ണവീതി തിരിയിട്ട നിലവിളക്ക്. ൫ ചന്ദ്രനും. ൬ അക്ഷതം ഉള്ളുസിപ്പുവ്. ൭ ഒരു കന്നു ദർപ്പിപ്പു. ൮ ഗണപതിനിവേദ്യം. ൯ അഞ്ച് അവണപ്പലകകൾ. ൧൦ പുണ്യാഹമുണ്ടു. ൧൧ ഒരു ചെറിയ ഉരുളി. ൧൨ ചാണകം. ൧൩ ഉപസ്ഥരണം. ൧൪ പൂപ്പാലിക. ൧൫ ജലപാത്രം. ൧൬ സ്വർണ്ണം.

കർമ്മി തയ്യാറാക്കേണ്ടതു.

൧ അഞ്ചു പവിത്രം. ൨ കുറുമ്പുല്ല്. ൩ കൂട്ടം. ചാണകംകൂട്ടി മെഴുകി വടക്കുഗ്രമായി കുറുമ്പുല്ല് അതിന്നേൽ ചെറിയ ഉരുളിയും അതിന്റെ വടക്ക് പ്രണീതോടവും കുമ്പുതി വെക്കുക. ഉരുളിയുടെ മീതെ തലയുള്ള ഒരു ദർപ്പിപ്പു വെക്കുക.

ക്രിയാ.

തറുടുത്തു കാൽകഴുകി വടക്കു നോക്കിയിരുന്ന് തുടന്നിരിക്കേണ്ടവരുടെങ്കിൽ തുടന്നിരുന്ന് പവിത്രമിട്ട്

(എ) തീർത്ഥമുണ്ടാക്കി (ബി) ഗണപതി നിവേദിച്ചു (സി)
നാദീമുഖം ചെയ്തു (ഡി) പുണ്യാഹം ചെയ്തുക.

എ. തീർത്ഥമുണ്ടാക്കുക.

വലത്തുകിണ്ടിയുടെ ചുവട്ടിൽ ചന്ദനം കൂട്ടി തളി
ച്ചു മെഴുകി ചന്ദനവും പൂവും അക്ഷതവുമിട്ട് കിണ്ടിയിലി
ട്ട് കിണ്ടിയിലും എല്ലാം ഇട്ട് വലത്തുകയ്ക്കിന്റെ മോ
തിരവിരൽകൊണ്ടു വെള്ളം തൊട്ട് എടുത്തുകൊണ്ട് മീതെ
യും വെച്ച് മന്ത്രം ചൊല്ലി ആപ്തമായിട്ട് പ്രോക്ഷിക്കുക.
മന്ത്രം—ഇമാം ആപശ്ചിവാസ്സത്ത ശുഭാശ്ച ഭാഗ്യം നിർമ്മലം.
പാവനാശ്ചിതളാശ്ചൈവ പതാസ്സർവ്വസ്യരശ്മിഭിഃ. ഗംഗേ
ച യമുനേ ചൈവ ഗോദാവരി സരസ്വതി. നമഃ
സിന്ധു കാവേരി ജലേസ്സിന്ദ്രം സന്നിധിം കരു. ഗംഗാ
ദ്രാസ്തവ്യാതീർത്ഥാ സ്സന്നിഹിതാ ഭവന്തു—വിണ്ടും രണ്ടുപ്രാ
വശ്യം—സന്നിഹിതാ ഭവന്തു ഇങ്ങിനെയാണു തീർത്ഥ
മുണ്ടാക്കുക.

ബി. ഗണപതിനിവേദ്യം.

വിളക്കത്തു ഗണപതിനിവേദ്യം വെച്ച് ഉപസ്ഥിരി
ച്ച്—ഗംഗാഗണപതയേ നമഃ—എന്ന മൂലം കൊണ്ടു മുക്കു
ന്നു ജല ഗന്ധ പുഷ്പങ്ങൾ അർപ്പിക്കുക എടുത്തിൽ കാരോ
ജലവും അർപ്പിക്കണം. പിന്നെ മൂലംകൊണ്ടു ഒരു പൂവാ
രായിച്ച് വലത്തുകിണ്ടിയിലെ വെള്ളം കയ്യിലെടുത്തു്
ഭൂർഭുവസ്സുപരോം—എന്നു ചൊല്ലി പരിഷേകം ചെയ്തു്
അമൃതമസി—എന്നു ചൊല്ലി മോതിരവിരൽകൊണ്ടു നി

വേദം തൊട്ട് കൈകഴുകി — അമൃതോപസ്തരണമസി —
എന്നു ചൊല്ലി കുടിയ്ക്കുനിർ വീഴ്ത്തി പ്രാണഹതികൾ ചെയ്തുക.

൧ ചെറുവീരലും മോതി
രവീരലും പെരുവീരലും കൂ
ട്ടി കാണിച്ചു — പ്രാണായ
സ്വാഹാ ൨ അതുപോലെ
പൂജാണിവിരലും നടുവി
രലും പെരുവീരലും കൂട്ടി
ക്കാണിച്ചു — അപാനായ
സ്വാഹാ ൩ മോതിരവീര
ലും നടുവീരലും പെരുവീ
രലും കൂട്ടിക്കാണിച്ചു — വ്യാ
നായ സ്വാഹാ ൪ ചെറു
വീരലൊഴികെ ബാക്കിനാ
ലുവീരലുകളുംകൂട്ടി കാണി

പ്രാണാഹുതി.

ച്ചു — ഉദാനായ സ്വാഹാ ൫ അഞ്ചുവീരലുംകൂട്ടി — സമാ
നായ സ്വാഹാ. പിന്നെ കൈകഴുകി ഒരു പൂവാരായിച്ചു
നാനീമുഖം ചെയ്യുക. ഒടുവിൽ മൂലംകൊണ്ടു ഒരു പൂവും
കൂട്ടി ആരായിച്ചു — അമൃതാപിധാനമസി — എന്നു ചൊ
ല്ലി കുടിയ്ക്കുനിർ വീഴ്ത്തി വീണ്ടും ഒരു പൂവാരായിയ്ക്കുക. ഗണ
പതിനിവേദം ധ്വജനെയറാകുന്നു.

സി. നാനീമുഖം.

ഉപസ്ഥാനം കഴിഞ്ഞു തറപ്പടുത്ത് ഒരാളെ പലക
മേലിരുത്തി എടുത്തു കിണ്ടിക്കൊണ്ടു കയ്യിൽ വെള്ളവും

ചന്ദനവും, അതു കുറിയിടുവാൻ വലത്തുകിണ്ടിയിലെ വെള്ളവും, അതു കുറിയിട്ട് കൈകഴുകിയാൽ എല്ലാം കൂടി ചൂടുവാൻ പൂവും കൊടുക്കുക. പൂവുചൂടി കൈകഴുകിയാൽ ചന്ദനവും വെള്ളവും കൂടി ഒരു പൂവാരാധിച്ചു തൊഴുതു, ഇരിക്കുന്ന ആളുടെ കൈ തുടച്ചു ഒരു വെള്ളം കൊടുത്ത് ചന്ദനവും പൂവും പണവും വലത്തുകിണ്ടിയിലെ വെള്ളവും കൂട്ടിയെടുത്തു “അന്നുവരേയുള്ള സകല ദോഷങ്ങളുടേയും പരിഹാരാത്ഥമായി പ്രായശ്ചിത്തം” മെന്നു സങ്കല്പിച്ചു - ഓം തത്സത് - എന്നു ചൊല്ലി ദക്ഷിണയും ഒരു വെള്ളവും കൊടുത്തു എല്ലാം കൂടി ഒന്നാരാധിച്ചു തൊഴുക. ഇങ്ങിനെ ഒരു പ്രാവശ്യവും കൂടി ചെയ്തു നാനീമുഖം ചെയ്യുക.

വയസ്സു കൂടിയ ആളെ ഇരുത്തി പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്നു പാറത്തറപ്പോലെ കയ്യിൽ വെള്ളം കൊടുക്കുക തുടങ്ങി എല്ലാം ചെയ്തു വിശേഷദേവതാർച്ചനം ചെയ്യുക. മന്ത്രത്തിന്നു ഭേദമുണ്ടു് — നാനീമുഖശ്രാദ്ധേ വിശേഷഭ്യോദേവേഭ്യഃ ഇദം ഓം തത്സത് - ഇതുപാലത്തന്നെ പിത്രപ്രായം ചെയ്യുക. ഇതിന്നു ഗോത്രക്കാരെ അരുത്. മന്ത്രത്തിന്നു ഭേദമുണ്ടു് — നാനീമുഖശ്രാദ്ധേ പിതൃഭ്യഃ ഇദം ഓം തത്സത് — സാധാരണ നാനീമുഖം ഇങ്ങിനെയൊക്കുന്നു. ഗ്രഹശാസ്ത്രം ഒരു പ്രായശ്ചിത്തവും, വിശേഷദേവതാർച്ചനം ഒരു നാനീമുഖവും മാത്രം ചെയ്താൽ മതി എന്നു ഭേദം.

ഡി. പുണ്യാഹരം.

പിന്നെ കർമ്മി അടക്കം എല്ലാവരും കാൽകഴുകി ആചമിച്ചു യഥാക്രമം ഇരുന്നു ഇരിപ്പാൻ കാരോ കടപ്പു

ല്ലി കൊടുത്തു എടുത്തുകിണ്ടിക്കൊണ്ടു കാരോ വെള്ളവും പുല്ലും കൈകൊണ്ടു ഇരിക്കുന്നവരുടെ കയ്യിൽ ഈരണ്ടു പ്രാവശ്യം വലത്തുകിണ്ടിയിലെ വെള്ളം, ഈരണ്ടു ചന്ദനം, ഈരണ്ടു വെള്ളം, ഈരണ്ടു പൂവ്, ഈരണ്ടു വെള്ളം ഈരണ്ടു പ്രാവശ്യം അക്ഷതം, ഈരണ്ടു വെള്ളം കാരോ ഫലം. (ചുണ്ടങ്ങ) കാരോ വെള്ളം ഈ ക്രമത്തിൽ കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ പുണ്യാഹം കൂടുക.

തീർത്ഥം തളിച്ചു ഉരുളിയുടെ മീതെ ഇരിക്കുന്ന പുല്ലു പൊട്ടിച്ചു പിന്നാക്കം കളഞ്ഞു കൈകഴുകി തന്നെ നോക്കി ഉരുളി മലർത്തി പുല്ലിന്മേൽ വെച്ചു പൂവും ചന്ദനവും അക്ഷതവും കൂട്ടുവും തീർത്ഥവും കൂട്ടിയെടുത്തു കയ്യയർത്തി മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഉഴിഞ്ഞു ആകാശഗംഗയെ സ്മരിച്ചു ഉരുളിയിൽ വെക്കുക. എടുത്തുകൈ വിടാതെ തീർത്ഥജലം വീഴ്ത്തി കൈവിട്ട് ശുദ്ധജലം വീഴ്ത്തി സ്വർണ്ണവും ഫലവുമിട്ട് പ്രണീതയെടുത്തു എടുത്തുകിണ്ടിയിലെ വെള്ളംകൊണ്ടു പൂവും വലത്തുകിണ്ടിയിലെ വെള്ളം (തീർത്ഥം) കൊണ്ടു അകവും കഴുകി ഉരുളിയിലിട്ട് ഉപരിഭക്തും ഇട്ട് പൂജിച്ചു (പൂജിപ്പാൻ മന്ത്രം - ഗ്രഹദൈവതാദ്യോനമഃ എന്നാലു) പൂവും ചന്ദനവും അക്ഷതവും വെള്ളവും കൂട്ടി അലങ്കരിക്കുക.

പിന്നെ ഗണപതിക്കു ഒരു പൂവാരാധിച്ചു പവിത്രം ഉൾക്കൊണ്ടു ആത്മാധാരന ചെയ്യുക. (ചന്ദനം കുറിയിട്ട് കൈകഴുകി പൂവു ചൂടി കൈകഴുകുക) പിന്നെ ഏല്പാവക്കും കലശത്തിനും (ഉരുളിയിലും) അവനവനും കാരോ പൂവാരാധിച്ചു വന്ദിച്ചു വെള്ളവും പൂവും ചന്ദനവും അക്ഷതവും

തവും പുണ്ടങ്ങളും എല്ലാം യഥാക്രമം എടുത്തു തീർത്തും കൂടി എല്ലാവരും ഉള്ളി പിടിച്ച് എടുത്ത് എഴുന്നേറ്റു നിന്ന് മന്ത്രം ചൊല്ലുക.

൧ കർമ്മി—കാം മനസ്സുമാധീയതാം ൨ മറൊല്ലാവരം—സമാഹിത മനസസ്തഃ ൩ എല്ലാവരും കൂടി—ശാന്തിരസ്ത ൪ പുഷ്കിരസ്ത ൫ ഋദ്ധിരസ്ത ൬ അവിപ്ലവസ്ത ൭ ശിവം കർമ്മാസ്ത ൮ കർമ്മി കാം ഗ്രഹഭവതാ പ്രിയന്താം ൯ മറൊല്ലാവരം അപ്രകാരം തന്നെ ചൊല്ലുക. ൧൦ കർമ്മി കാം പുണ്യാഹം ഭവന്തോ ബ്രൂവന്തു—എന്നു മൂന്നു പ്രാവശ്യം ൧൧ മറുളളവർ—കാം പുണ്യാഹം. എന്നു മൂന്നു പ്രാവശ്യം. ൧൨ കർമ്മി—കാം സ്വസ്തി ഭവന്തോ ബ്രൂവന്തു—മൂന്നു പ്രാവശ്യം ൧൩ മറുളളവർ—കാം സ്വസ്തി—മൂന്നു പ്രാവശ്യം ൧൪ കർമ്മി—കാം ഋദ്ധിം ഭവന്തോ ബ്രൂവന്തു മൂന്നു പ്രാവശ്യം ൧൫ മറുളളവർ—കാം ഋദ്ധിതാം—മൂന്നു പ്രാവശ്യം. ഇത്രയും ചൊല്ലിക്കഴിഞ്ഞാൽ എല്ലാവരും ഇരുന്ന് ഉള്ളി വെച്ചു പുണ്യാഹം ചൊല്ലി കാദാ ഋക്കികളും തളിക്കണം.

പുണ്യാഹമന്ത്രം.

൧ ധീക്രാപ്ണ്ണോ അകാരിഷം ജിഷ്ണാശപസ്യ വാജിനഃ ൨ സുരഭിനോ മുഖാകരൽ പ്രണന്തയുഷിതാരിഷൽ ൩ ആഹോഹിഷ്യാ മയോഭവ സ്താന ഉഷജ്ജ ധോതന ൪ മഹേരണായ പക്ഷഃസ ൫ യോ വശ്ശിപതമാരസ സ്തസ്യ ഭാജയതേഹനഃ ൬ ഉശതീരി വമാതരഃ ൭ തസ്മാ അരം ഗമാമ വോയസ്യക്ഷായ ജിനപഥ ൮ ആ

പോ ജനയമാ ച നഃ ന് അവതേ ഹേഡോ വരണ ന
 മോഭിരവ യഃജ്ഞതി രീമഹേ ഹവിഭിഃ ഫം ക്ഷയ നസ്മു
 ഭൃ മസ്മാ പ്രഃപഃതാ രാജനേനാംസി ശിശ്രുമ കൃതാനി
 ഫമ ഉദൃത്തമം ദ്വാരണ പാശ മസ്മു ദോധമം വി മദ്ധ്യ
 മം ഽ ശ്രമായ ഫമ അഥാവയമാദിത്യ വൃതേ തവാനാ
 ഗസ്മാ അദിതയേ സ്വായമ ഫന്ത ഇമം മേമ വരണ ശ്ര
 ധീഹവ മദ്യാ ച ദൃഡയ ഫര് തപാമവസ്വതാ ചാക
 ഫതി തതാ യാമി ബ്രഹ്മണാ വന്ദമാന സ്തോ ശാസ്ത്രേ
 യജമാനോ ഹവിഭിഃ ഫന്ത അഹേഡമാനോ വരണേഹ
 ബോധ്യതശംസ മാ നന്തേഃ പ്ര മോഷീഃ ഫര് ഹിരണ്യ
 വണ്ണഃ ശുചയഃ പാവകായാ സുജാതഃ കശ്യപായാ സ്ഥി
 ത്രഃ ഫച്ച അഗ്നിം യാ ഗഭം ദധിരേ വിശുവാ സ്താന
 ആപഃ ശം ഽ സ്ത്രോനാ ഭവന്തു ഫന് യാസാം രാജാ
 വരണോ യാതി മധ്യേ സത്യാവൃതേ അവപശ്യന് ജനാ
 നാം ഫം മധുശ്യാതഃ ശുചയോന്മാഃ പാവകാ സ്താന ആ
 പഃ ശം ഽ സ്ത്രോനാ ഭവന്തു ഫമ യാസാം ദേവാ ദിവി
 കൃണപതി ഭക്ഷം യാ അന്തരിക്ഷേ ബഹുധാ ഭവതി
 ഫമ യാഃ പൃഥിവീം പയസോന്ദന്തി ശുക്രാ സ്താന ആ
 പഃ ശം ഽ സ്ത്രോനാ ഭവന്തു ഫന് ശിവേന മാ ചക്ഷു
 ഷാ പുശ്യതാപഃ ശിവയാ തനുഭാവാപസ്പൃശത തപ ചം
 മേ ഫര് സദ്വാം അഗ്നിം ഫഹ്സുഷ്ടഭാ ഹുഭവ വോമയി
 വച്ശ്വാ ബല മോഃജാ നിധത്ത ഫതി പവമാനഃ സുവ
 ജ്ജനഃ പവിത്രേണ വിചഷ്ണഃ ഫന്ത യഃ പോതാസ
 പുനാതു മാ ഫര് പുനന്തു മാ ദേവജനാഃ പുനന്തു മന
 വോ ധിയാ ഫച്ച പുനന്തു വിശ്വ ആയവഃ ഫന് ജാത

വേദം പവിത്രവൽ പവിത്രേണ പുനാഹി മാ നമ ശ്ര
 ക്രേണ ദേവ ദിദ്യദഗ്നേ കൃതപാ കൃതം രനു നമ യ
 ത്തേ പവിത്ര മച്ഛിഷ്യഗ്നേ വിതത മന്തരാ നമ ബ്രഹ്മ
 തേന പുനീമഹേ നമ ഉഭാഭ്യാം ദേവ സവിതഃ പവി
 ത്രേണ സവേന പ ന ര് ഇദം ബ്രഹ്മ പുനീമഹേ നമ
 വൈശ്വദേവീ പുനതീ ദേവ്യാഗാദ്യസ്യൈ ബഹവീ സ്ത
 നവോ വിതപുഷ്ണഃ നന്ന തയാ മദന്തഃ സധമാദ്യേഷ
 വയം ഽ സ്യാമ പതയോ രയീണാം നമ വൈശ്വാന
 രോ രശ്മിഭി മ്മാ പുനാതു വാതഃ പാഃണനേഷിരോ മ
 യോഭ്യഃ നവ ധ്വാവാപൃഥിവീ പയസാ പയോഭി രൂതാ
 വരീ രജന്തിയേ മാ പുനീതാം നമ ബൃഹത്തിഃ സ്സവിത
 സ്തഭി ദ്വസിയൈഃ ദേവ മന്വഭിഃ രം അഗ്നേ ദൈക്ഷഃ
 പുനാഹിമാ ര്ച യേന ദേവോ അപുനത യേനാപോഭി
 വൃക്ഷഃ ര്ച തേന ദിഃവ്യന ബ്രഹ്മണേദം ബ്രഹ്മ പു
 നീമഹേ ര്ച ന യഃ പാവമാനീ രധ്യേ തൃഷ്ണിഭിഃ സംഭൃ
 തം രസം ര്ച സപ്തം സ പൂത മശ്നോതി സ്വദിതം
 മാതരിശ്വനാ ര്ച പാവമാനീശ്ച അധ്യേത്യ ഷ്ണിഭിഃ
 സംഭൃതം രസം ര്ച തസ്മൈ സരസ്വതീ ദുഹേ ക്ഷീരം
 സപ്തി മധ്യഭക്തം ര്ച പാവമാനീഃ സ്വസ്തൃയനീഃ സുഭ
 ഘാ ഹി പയസ്വതീഃ ര്ച ഋഷിഭിഃ സംഭൃതോ രസോ
 ബ്രാഹ്മണ ഷ്വപമൃതം ഹിതം ര്ച പാവമാനീ ദീശന്തു
 ന ഇമം ഭോക്ത മഥോ അമം മി കാമാൻ സമധ്യന്തു
 നോ ദേവീ ദേവൈഃ സമാഭൃതാഃ മൂ പാവമാനീഃ സ്വ
 സ്തൃയനീഃ സുഭഘാ ഹി ഏതശ്ചുതഃ മി ഋഷിഭിഃ സം
 ഭൃതോ രസോ ബ്രാഹ്മണഷ്വപമൃതം ഹിതം മി യേന

ദേവാഃ പവിത്രേണാത്മാനം പുനതേ സദാ ത്വേ നേന
സഹസ്രധാരേണ പാപമാന്യഃ പുനന്തു മാ ത്വേ പ്രാജാ
പത്യം പവിത്രം ശതോദ്യാമം ഹിരണ്യമയം ത്വേ നേന
ബ്രഹ്മവിദോ വയം പൃതം ബ്രഹ്മ പുനീമഹേ ത്വേ ഇന്ദ്ര
സ്സനീതി സഹമാ പുനാതു സോമസ്സപസ്ത്വാ വരണസ്സ
മീച്യാ അപ ഖമോ രാജാ പ്രമുണാഭിഃ പുനാതു മാ ജാത
വേദാ മോജ്ജയന്ത്യാ പുനാതു ഓം ഭൂർഭുവസ്സുവഃ ത്വേ ന
വോനവോ ഭവതി ജായമാനോഹനാം കേതു രഷസാ മേ
ത്യേഗേ ന്നാ ഭാഗം ദേവേഭ്യോ വിദധാത്വായൻ പ്ര ചന്ദ്ര
മാ സ്കിരതി ദീർഘ മാവുഃ പിന്നെ രണ്ടു പ്രാവശ്യം തു
ണ്ണിയായിട്ടും തളിച്ച് പല്ലി ഉരുളിയിൽ ഇടുക.

ഇങ്ങിനെ തളിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ കമ്മി അവക്കെല്ലാം
കയ്യിൽ ഓരോ പ്രാവശ്യം അക്ഷതം കൊടുത്ത് താനും
അക്ഷതമെടുത്തു എല്ലാവരും മന്ത്രം ചൊല്ലി ഋക്കിന്റെ
അവസാനത്തിൽ പുണ്യാഹം ഏറ്റുവാങ്ങി വാതരണം
ചെയ്യുക. ശതഞ്ജീവശരദോ വല്മാന ശ്ലതം ഹേമന്താ
ഞ്ചരതമു വസന്താൻ. ശത മിന്ദ്രാഗ്നീ സവിതാ ബൃഹസ്വ
തി ശ്ലതായുഷാ ഹവിഷേമം പുനർദ്ദഃ—പക്ഷതി അക്ഷതം
തലയിൽ ഇടുക—ആഹാർഷം തപാവിദം തപാ പുനരാഗാഃ
പുനൻവ സപ്താംഗ സർവ്വം തേ ചക്ഷുഃ സർവ്വ മായുശ്വതേ
വിദം ബാക്കി അക്ഷതമു മിടുക.

ആ പുണ്യാഹം കൊണ്ടു വേറെ എവിടേയെങ്കിലും
തളിച്ച് വാനുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽനിന്നു കുറച്ചു വേറെ ഒരു
പാത്രത്തിൽ എടുത്തുവെച്ച് ഉരുളിയിൽ ശുദ്ധജലം വീ
ട്ടു

ശീതീകൂടും അഴിച്ചുകുളുഞ്ഞ് ഗണപതി വിടക്കുക. ഗ്രഹശാസ്ത്രം പരമത്തിൽ പുണ്യാഹം തളിശ്ശേണ്ടതാകയാൽ അങ്ങിനെ എടുത്തുവെക്കണം.

ശുദ്ധപുണ്യാഹം എന്നും അരപ്പുണ്യാഹം എന്നും കൂടി പുണ്യാഹം മൂന്നു വിധത്തിലുണ്ട്. ഈ നാനീമുഖം പുണ്യാഹത്തിൽ നിന്നു (വലിയ പുണ്യാഹം എന്നും പറയൂ) കുറച്ച മാത്രമെ അവയ്ക്കു വ്യത്യാസമുള്ളൂ. ഇവിടെ അപ്രകൃതമാണെങ്കിലും മറ്റു പല ക്രിയകൾക്കും അതുകൾ ആവശ്യമുള്ളവയാകയാൽ അവയുടെ സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി ആ രണ്ടു പുണ്യാഹങ്ങളേയും ഇവിടെ പറയുന്നതു യുക്തമാണെന്നു കരുതുന്നു.

ശുദ്ധപുണ്യാഹം.

ഈ ക്രിയയ്ക്കു പ്രായശ്ചിത്തം നാനീമുഖങ്ങൾ ഒഴിച്ചു ശേഷമെല്ലാം മുൻപറഞ്ഞതുപോലത്തന്നെയാകുന്നു. വേറെ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല. ദേവത—പ്രജാപതിഃ പ്രിയതാം—എന്നാകുന്നു.

അരപ്പുണ്യാഹം.

ഇതിന്നു ഒരുക്കി വടക്കു തിരിഞ്ഞിരുന്നു തുടന്നിരീശ്ശേണ്ടവരുടെങ്കിൽ തുടന്നിരുന്നാൽ തീർത്ഥമുണ്ടാക്കി ഗണപതി നിവേദിച്ച് തറുടുത്ത് ഒരാളെ ഇരുത്തി അയാളുടെ കൈ തുടച്ചു പല്ലും വെള്ളവും ചന്ദനവും പൂവും അർക്കുതവും ഫലവും (ചുണ്ടങ്ങയും) എടുത്തു തീർത്ഥം കൂട്ടി അവന്റെ കയ്യിൽ കൊടുക്കണം. പിന്നെ ഒരു വെ

ഈവും കൊടുത്ത് അതാതു ദേവതയെക്കൊണ്ടു യഥാക്രമം പുണ്യാരം കൂട്ടി, ചെച്ചിരുന്നു, ഏതിനോ അതിനു തുണിയായി മൂന്നുവട്ടം തളിച്ചാൽ മതി. തീർത്ഥം കഴിച്ച് കൂട്ടും അഴിച്ചുകളഞ്ഞു ഗണപതി വിടക്കുക. തുണിയായി (മന്ത്രം കൂടാതെ) മൂന്നു പ്രാവശ്യം തളിക്കുകയും പതിവുണ്ട്.

പ്രസിദ്ധരോമം.

൨.

(ഒരുക്കേണ്ടും സാധനങ്ങൾ)

പുണ്യാഹത്തിന്നു പറഞ്ഞ സാധനങ്ങൾക്കു പുറമെ ച പ്രോക്ഷണിസ്ഥാലി ൨ ആജുസ്ഥാലി ൩ സൂചം ൪ ജൂതു ൫ സമ്പാദത്തിന്നു ഒരു ചെറിയ കാടം നു മേലേരി (പുലാവിന്റേയൊ തെങ്ങിന്റേയൊ അരയാലിന്റേയൊ നടുക്ക്) ൭ വീശുപാളി ൮ ഉദ്ദേശം ൩൦ പ്ലാശിൻ ചമതൻ നാഴി പതുവിൻ നെയ്യ് ൧൦ അതാതു ഹോമത്തിന്നുള്ള പ്രത്യേക ഹവിസ്സുകൾ ൧൧ ഭാരതപ്പഴയിലെ മണൽ അഥവാ തുളസിക്കടക്കിലെ മണ്ണ്.

പരികർമ്മി തയ്യാറാക്കേണ്ടതു.

൧ കുറുമ്പു ൨ പനിനാറുപുല്ല് (പരിസ്തരണം) ൩ പത്തുപുല്ല് അഭിജ്യോതനം എന്ന പേർ (സൂക്തമാജ്ജനം) ൪ ഏഴുപുല്ല് ൫ മൂന്നു മടക്കിക്കെട്ടിയ പുല്ല് (അഭിജ്യോതനം) ൬ കൂപ്പം ൭ കൂട്ടച്ചമത (ഒരു പാടിമുഴം നീളത്തിൽ പരിണെട്ടും, തലയുള്ളതും നീളം കൂടിയതുമായ മൂന്നു പരിധിയും)

ക്രിയാ.

തറുത്തു കാൽകഴുകി ആചമിച്ചു കിഴക്കു തിരിഞ്ഞിരുന്നു കൈ കഴുകി പവിത്രമിട്ട് വലത്തു കിണ്ടിയിൽ

പൂവും ചന്ദനവും ഇട്ട് ആപ്തായിച്ചു പ്രോക്ഷിച്ചു പവിത്രം ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ടു കൂട്ടി വലത്തുകിണ്ടിയിലെ വെള്ളം കൂട്ടി ഒരു കോൽ ചതുരത്തിൽ മെഴുകി കൈ വിടാതെ ഒരു ശകലം വെച്ചു കൈ കഴുകി പവിത്രമായിട്ട് ശകലമെടുത്തു നടുക്കു കിഴക്കോട്ടും തെക്കു കിഴക്കോട്ടുമെന്നും വടക്കു കിഴക്കോട്ടുമെന്നും കുത്തി ശകലം അവിടെത്തന്നെ വെച്ച് വലത്തുകിണ്ടിയിലെ വെള്ളം കൊണ്ടു കുത്തിയേടത്തു കരിക്ക് തളിച്ചു ആ ശകലമെടുത്തു എത്തുന്ന കരളിൽ പിടിച്ചു വലത്തുകിണ്ടിയിലെ വെള്ളം കൊണ്ടു തളിച്ചു വലത്തുകിണ്ടിയിലാക്കി നിറുതിക്കുന്നതിൽ കളഞ്ഞു കൈ കഴുകുക.

പിന്നെ മണൽ കരളിലെടുത്ത് നടുവിലിട്ട് മേൽ പറ്റു നീക്കി പ്രദക്ഷിണമായി കിഴ്പ്പോട്ട് പരത്തി കൈ കഴുകി വേറെ ഒരു ശകലമെടുത്തു നടുക്കു കിഴക്കോട്ടും, തെക്കു കിഴക്കോട്ടും, വടക്കു കിഴക്കോട്ടും, നടുക്കു വടക്കോട്ടും പടിഞ്ഞാറു വടക്കോട്ടും, കിഴക്കു വടക്കോട്ടും കീറി ഈശാനകോണിൽവെച്ചു തീയ കൊണ്ടുവന്നാൽ ശകലം മൂന്നു പ്ലാലെ തളിച്ചു കളഞ്ഞു കൈകഴുകി പൂവും ചന്ദനവും വെള്ളവും കൂട്ടി കിഴക്കോട്ടാരാധിച്ചു തിരയെടുത്തു—ഭൂർഭുവസ്സുവഃ-എന്നു പ്യാഹ്വതി ചെയ്തി തങ്കലേയ്ക്കിട്ട് എടുത്തു കയ്യു വിടാതെ വലത്തുകയ്ക്കുകൊണ്ടു വടക്കുഭാഗത്തു കൂടെ മേലരികൂട്ടി കൈ വിട്ട് വിശിക്കത്തിച്ചു ജ്യേഷ്ഠാപസ്ഥാനം ചെയ്യുക

ജ്യേഷ്ഠാപസ്ഥാനം.

തലയുള്ള ഒരു ചുവപ്പു കൂട്ടി അടക്കം പിടിച്ചു ജ്യേഷ്ഠാമൂനാ അതിമിട്ടു രോണ ഇമനോ യജ്ഞ മുപയാഹി

വിചാരിച്ചാൽ വിശ്വാസ്യതയുള്ളതല്ല. അതിനാൽ വിശ്വാസ്യതയുള്ളതല്ല. അതിനാൽ വിശ്വാസ്യതയുള്ളതല്ല.

ഇതിനെ ജ്ഞാനപരമായും കഴിഞ്ഞാൽ ഈശ്വരൻ കോണമുതൽ ഈശ്വരൻകോണവരെ പ്രദക്ഷിണമായി ഒരു തലാടി ഒരു വീളാക്കി പരിസ്തരിക. പതിനാറു പുള്ളെടുത്തു നന്നാലു പുള്ളകൾ വടക്കു കിഴക്കോട്ടും, കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും വടക്കോട്ടും, തെക്കു കിഴക്കോട്ടും തലയായി ക്രമത്താലെ പരിസ്തരിച്ചു കിഴക്കാഭിമായി തൊട്ടൊപ്പിച്ചു കൈകഴുകി ഒരു വീളാക്കി പതിയ്ക്കുക.

ചാതിക്കുക.

ഹോമത്തിനു വടക്കു ചാണകം കൂട്ടി തളിച്ച മെഴു കി സൂക്ഷ്മാജനത്തിൽ (പത്തു കെട്ടിയിൽ) നിന്നു മൂന്നു പുള്ളെടുത്തു മെഴുകിയേടത്തു കിഴക്കു തലയായി വെച്ചു അതിനേൽ ചാതിപ്പ. പ്രോക്ഷണിസ്ഥാലി, ആജ്യസ്ഥാലി, സൂര്യം, ജിഹ്വ, സൂക്ഷ്മാജ്ജനം, അഭിദ്രോതനം, കൂട്ടച്ചമത, ഹവിസ്സ്, പ്രത്യേകം കറുവപ്പിനേൽ പ്രണീതാ ഇവ ഹരങ്ങളുട്ടി ചാതിക്കുക. പിന്നെ പ്രോക്ഷണിസ്ഥാലി മുഖിൽവെച്ചു, സൂക്ഷ്മാജ്ജനത്തിൽ നിന്നു രണ്ടു പുള്ളെടുത്തു ചൊട്ടച്ചാൺനീളത്തിൽ അറുനൂറു മുറി ചെടുത്തു രണ്ടും ഏടത്തുകയിൽ പിടിച്ചു കൈകഴുകി വലത്തു കിണ്ടിയിലെ വെള്ളം കൊണ്ടു കട തളിച്ചു കളഞ്ഞു കൈകഴുകി, തല തളിച്ചു മേല്പട്ടു മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഉഴിഞ്ഞു നട്ടു പവിത്രം കെട്ടി പ്രോക്ഷണിയിൽ വടക്കുഗ്രാമായി വെച്ചു വെള്ളം വീത്തി വിട്ടരിച്ചു പ്രോക്ഷണി

എടുത്തുകയ്യിൽ വെച്ച് താക്കേണ്ടതു താനും അഴിക്കേണ്ടതു അഴിച്ചും മലത്തേണ്ടതു മലത്തിനും കൈകഴുകി പവിത്രത്തോടുകൂടി മൂന്നുപ്രാവശ്യം തളിച്ചു പ്രോക്ഷണി വടക്കുവെക്കുക.

പ്രണീത.

പ്രണീത മുമ്പിൽവെച്ചു ഈ പവിത്രം വടക്കു തലയായി അറിഞ്ഞു വെച്ചു ഹോമത്തിന്നു തെക്കുവശത്തു പലകമേൽ കുറുമ്പുല്ലിട്ടു കൂട്ടുബ്രഹ്മനാണെങ്കിൽ കൂട്ടും പൂവും ചന്ദനവും വെള്ളവും കൂട്ടി രണ്ടുകയ്യിൽ കൂട്ടിയെടുത്തു അഗ്നിക്കു പ്രദക്ഷിണമായി കൊണ്ടുപോയി കിഴക്കുഗ്രാമയി പലകമേൽ വെച്ചു കൈവിടാതെ അപ്രദക്ഷിണമായി കൊണ്ടുപോന്നു തൊഴുതു ചൊല്ലുക. ഭൂമിദസ്സുവർബ്രഹ്മൻ ബ്രഹ്മാസി. നമസ്തേ ബ്രഹ്മൻ ബ്രഹ്മണേ.

ജീവബ്രഹ്മൻ.

ജീവബ്രഹ്മനാണെങ്കിൽ തറുത്തു കാൽകഴുകി ആ ചമിച്ചുവന്നാൽ അദ്ദേഹം ആ പലകമേൽനിന്നു ഒരു പല്ലെടുത്തു പൊട്ടിച്ചുകുടഞ്ഞാൽ കർമ്മം കൈപിടിച്ചിരുത്തി കൈക്കു വെള്ളവും കൊടുക്കുക. അദ്ദേഹം പവിത്രമിട്ടിരിയ്ക്കുക. പിന്നെ പ്രണീതയിൽ മൂക്കാൽ നിറയെ തീർത്ഥം വീർത്തി കുറുമ്പുല്ലോടുകൂടിയെടുത്തു എടുത്തുകയ്യിൽ വെച്ചു കുറുമ്പുല്ലുകൊണ്ടും വലത്തുകയ്യിലും കൂടി അടച്ച് മൂക്കോളം ഉയർത്തി ബ്രഹ്മനെ നോക്കി പൃഥ്വിയിലെ സൂരിച്ച് അഗ്നിയെ കടാക്ഷിച്ച് വടക്കു പരിസ്തരണത്തിന്റെ

പുറത്തു അടുത്തു കിഴക്കോട്ടു മാറി മുൻപ്രകാരം പല്ലി
 ണ്മൽ വെച്ചു പല്ലുകൊണ്ടെടു പവിത്രമെടുത്തു ആജ്യ
 സ്ഥാലി മുൻപിൽ വെച്ച് പവിത്രം അതിൽ വടക്കുഗ്ര
 മായി വെക്കുക. പിന്നെ ഹവിസ്സു പരിസ്കരണത്തിന്നു
 കത്ത് നിരതികോണിൽ വെച്ച് ആജ്യസ്ഥാലിയിൽ
 നെ വീത്തി, പരിസ്കരണത്തിന്നുകത്തു പടിഞ്ഞാറു—വ
 ടക്കേ മൂലയിൽ മൂന്നു കനലു നീക്കി, ആജ്യസ്ഥാലി അ
 തിന്മൽ വെച്ച് മടക്കിക്കെട്ടിയ പല്ലെടുത്തു കൊളത്തി
 നെയ്യിൽ കാണിച്ച് കുത്തിക്കെടുത്തി വെച്ചാൽ പത്തു
 കെട്ടിയ്ക്കിൽ നിന്നു രണ്ടു പല്ലെടുത്ത് നാലു വിരൽ നീള
 ത്തിൽ അഗ്രം മുറിച്ചു കട തളിച്ചു കളഞ്ഞ് കൈകഴുകി
 തല തളിച്ചു മൂന്നുശിഞ്ഞു വടക്കുഗ്രമായി ആജ്യസ്ഥാലി
 യിൽ വെച്ച് മടക്കിക്കെട്ടിയതെടുത്ത് നെയ്യിന്നും ഹവി
 സ്സിന്നും മൂന്നു പ്രാവശ്യം പര്യഗ്നിമെന്ത് ആ പല്ലു കെട്ടു
 ശിച്ച് തീയിലിടുക. അതു കെട്ടു പോയെങ്കിൽ അഴിച്ചു
 തളിച്ചു തീയിലിടുന്നു. പിന്നെ ആജ്യസ്ഥാലി നിരക്കി
 വടക്കേ പരിസ്കരണത്തിന്നു പുറത്തുവെച്ച് എടുത്തുകയ്ക്കു
 റിടാതെ വലത്തേക്കയ്ക്കു കൊണ്ടു കണൽ ഹോമാഗ്നിയിൽ
 കൂട്ടി എടുത്തുകൈ വിടാതെ വലത്തേക്കയ്ക്കു കഴുകി ആജ്യ
 സ്ഥാലി പരിസ്കരണത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറുവെച്ച് അട
 ച്ച് നോക്കി വടക്കുഗ്രമായിരിയ്ക്കുന്ന നടുപ്പവിത്രം എടുത്തു
 രണ്ടുകൈ കൊണ്ടും പിടിച്ച് കിഴക്കു—പടിഞ്ഞാറായി മൂന്നു
 പ്രാവശ്യം ഇഴച്ചുരിച്ച് പവിത്രമഴിച്ച് കൈകഴുകി അതു
 തളിച്ചു തീയിലിട്ടു സൂര്യം തുടയ്ക്കുക.

സ്രവം തുടങ്ങുക—സ്രക്തമാർജ്ജനം.

സ്രവവും ജീഹ്വയും വലത്തുകയ്യിലും, പത്തുകെട്ടി യതിൽ ശേഖമുള്ള മൂന്നു പല്ലു എടുത്തുകയ്യിലും പിടിച്ച് കമുത്തിക്കാച്ചി ജീഹ്വ തെക്കെ പരിസ്കരണത്തിന്നു പുറത്തു ശക്വലത്തിന്മേൽ കിഴക്കോട്ടു തലയായി വെച്ചു സ്രവവും പല്ലും കൈ മാറിപ്പിടിച്ചു പല്ലിന്റെ തലകൊണ്ടു സ്രവത്തിന്റെ തലയ്ക്കിലും നടുക്കും കടയ്ക്കിലും ഓരോ പ്രാവശ്യം വലത്തുടേയും അതുപോലെ പുറത്തു എടുത്തുടേയും തുടച്ച് (ര എന്നെഴുതി) സ്രവം എടുത്തുകയ്യിൽ പിടിച്ച് വലത്തുകൈകൊണ്ടു തളിച്ച് സ്രവം വലത്തുകയ്യിലാക്കി കമുത്തിക്കാച്ചി ആജ്യസ്ഥാലിയിൽ വെക്കുക. പിന്നെ ജീഹ്വ എടുത്തു ഇതുപോലെ തുടച്ചു ശക്വലത്തിന്മേൽവെച്ചു പല്ലു കെട്ടഴിച്ചു തളിച്ചു തീയിലിടുക. ജീഹ്വ വിന്നു പകാം മേക്ഷണമാണെങ്കിൽ അതിന്നും ഈ ക്രിയ ചെയ്യണം.

പ്രതിഷ്ഠാഭിഷാരണം.

ഹവിസ്സിൽ ഒരു സ്രവം നെയ്യുകോരി ഉപസ്കരിച്ചു രണ്ടു കൈകൊണ്ടും ഹവിസ്സെടുത്തു പരിസ്കരണത്തിന്നു വടക്കുപുറത്തു വെച്ചു കൈവിട്ടു വീണ്ടും എടുത്തു പരിസ്കരണത്തിന്നു തെക്കുപുറത്തു വെച്ചു എടുത്തുകൈ വിടാതെ വലത്തുകൈകൊണ്ടു ഒരു സ്രവം നൈ കോരി ഉപസ്കരിച്ചു സ്രവം വെച്ചു കുളുടുത്താൽ കൈ കഴുകുക.

അനന്തരം.

ഭാഗഭാഷകളുണ്ടെങ്കിൽ കമ്മിയുടെ വലത്തു പലക വെച്ചു പല്ലുകൊണ്ടു തുടന്നിരുന്നു അഭിവാദ്യത്തിനായി

കാരികളാണെങ്കിൽ അഭിവാദ്യവും പ്രത്യഭിവാദനവും കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ഇരുത്തി പവിത്രാധികാരിയാണെങ്കിൽ കൈക്കു വെള്ളവും പവിത്രവും കൊടുക്കുക. അയാൾ പവിത്രമിട്ടിരിക്കുക

പരിധി വെക്കുക.

പരിധികളിൽ നീളം കൂടിയതു പടിഞ്ഞാറു വശത്ത് വടക്കുഗ്രമായും, തെക്കുപുറത്തു പടിഞ്ഞാറു പരിധിയുടെ മുകളിൽക്കൂടി കിഴക്കുഗ്രമായും, വടക്കുവശത്തു പടിഞ്ഞാറേതിന്റെ ചുവട്ടിൽ കൂടി കിഴക്കുഗ്രമായും പരിസ്ഥരണത്തോടു ചേർത്തുവെച്ചു, പടിഞ്ഞാറേതും വടക്കേതും തെക്കേതും ക്രമത്താലേ തൊട്ട് ഉറപ്പിച്ചു കിഴക്കു ഭാഗം പൂവാരാധിച്ചു ആദിത്യൻ പരിധിയെന്നു സങ്കല്പിച്ചു വന്ദിക്കുക.

ഉൾഗാഢസമിത്തം.

കൂട്ടച്ചമതയിൽ (പതിനെട്ടു കെട്ടിയതിൽ) വിന്നരണ്ടു ചമതയെടുത്തു കാരോന്നു കാരോ കയ്യിൽ പിടിച്ചു പരിസ്ഥരണത്തിനകത്തു ഹോമാഗ്നിസ്തിരുവശത്തും നില്ക്കുന്ന കത്തി അഗ്രങ്ങൾ തമ്മിൽ തൊടുവിച്ചു കാരാന്നായി യഥാക്രമം ഹോമിക്കുക. പിന്നെ നെയ്യടച്ചു റ്റുളാകി ചന്ദനവും പൂവുമാരാധിച്ചു ഗണപതി നിവേദിച്ചു ആത്മാരാധന ചെയ്തു ഗണപതിക്കും പരദേവതമാർക്കും പൂവാരാധിച്ചു തുറന്നു വീശിക്കത്തിച്ചു മന്ത്രപരിഷേകം ചെയ്യുക

മന്ത്രപരിഷേകം.

൧ അഭിതേനമന്ത്രസ്വപ—എന്നു തെക്കുപുറത്തു കിഴക്കോട്ടും ൨ അനമതേനമന്ത്രസ്വപ—എന്നു പടിഞ്ഞാറു വശത്തു വടക്കോട്ടും ൩ സരസ്വതേനമന്ത്രസ്വപ—എന്നു വടക്കുവശത്തു കിഴക്കോട്ടും ൪ ദേവ സവിതഃ പ്രസുവ—എന്നു ഈശാനകോണുമുതൽ വലത്തുഭാഗത്തെ ഈശാനകോണു വരേയും തീർത്ഥം കയ്യിലെടുത്തു പരിസ്കരണങ്ങളോടു ചേർത്തു മന്ത്രപരിഷേകം ചെയ്യുക. പിന്നെ ചമതകൾ പതിനഞ്ചും എടുത്തു എടുത്തേക്കുകയിൽ പിടിച്ചു വലത്തുകൈ കൊണ്ടു ഒരു സ്രവം നൈ കോരി നടുക്കും തലക്കുലും കടക്കുലും ചുറ്റും പ്രദക്ഷിണമായി കാദാനം, കട മുതൽ തലവരെ നീളത്തിൽ ഒന്നും ഉപസ്കരിച്ചു ഒരു പ്രണവം സ്മരിച്ചു—സ്വാഹാ—എന്നു ചൊല്ലി കത്തുന്ന തീയിൽ ഹോമിച്ചു വടക്കോട്ടു നിറത്തി കൈ നനച്ചു ആ ഘോരങ്ങൾ ചെയ്യുക.

ആഘോരങ്ങൾ.

സ്രവംകൊണ്ടു നൈകോരി വടക്കേ പരിധിയുടെ പടിഞ്ഞാറേ അറ്റം മുതൽ—പ്രജാപതയേ—എന്നു പതുക്കെ ചൊല്ലി—സ്വാഹാ—എന്നു കുറക്കേയും ചൊല്ലി അഗ്നിമൂല വരേയും, അതു പോലെ തെക്കേ പരിധിയുടെ പടിഞ്ഞാറേ അറ്റം മുതൽ—ഇന്ദ്രായ—എന്നു പതുക്കേയും—സ്വാഹാ—എന്നു കുറക്കേയും ചൊല്ലി ഈശാനകോണുവരേയും ധാരമുറിയാതെ ഹോമിച്ചു ചക്ഷുഷി ചെയ്യുക.

ചക്ഷുഷി.

അഗ്നിയുടെ വടക്കു—അഗ്നയേസ്വാഹാ—എന്നും, തെക്കു—സോമായ സ്വാഹാ—എന്നും ഹോമിച്ചു് അഗ്നിമുഖം ചെയ്യുക.

൧൨ അഗ്നിമുഖം.

൧ യുക്തോ വഹ ജാതവേദഃ പുരസ്താദഗ്നേ വിദ്ധികൗ ക്രിയമാണം യഥേദം. തപം ഭിഷ്വഭേഷജസ്രാസി കന്താ തപയാ ഗാ അശ്വാൻ പുരുഷാൻമസനേമസ്വാഹാ.

൨ മാതസ്യആശാഃ പ്രചാരന്തപന്ത ഇമം നോ യജ്ഞം നയതു പ്രജാനൻ. ഏതം പിന്നപന്നജരം സുവീരം ബ്രഹ്മ സമിതഭവത്യാഹുതീനാം സ്വാഹാ.

൩ ആ നോ ഭദ്രാഃ ക്രുതവോ യന്തു വിശ്വപതോ ദധ്യാസോ അപരീതാസ ഉതഭിദഃ. ദേവാനോ യഥാ സദമിദൃധേ അസന്ന പ്രായുവോ രക്ഷിതാരോ ദിവേദിവേസ്വാഹാ.

൪ വിദ്രുവാക്ഷ മാ വിബാധിഷ്ഠാ മാ വിബാധ വിബാധിമാഃ നിരൂന്ത്യേ തപാ പുത്രമാഹുഃ സന്തഃ കമ്മാണി സാധയ സ്വാഹാ.

൫ വിദ്രുവാക്ഷ മഹം യജേ നിജംഘം ശബലോദരം. യോമായം പരിബാധതേ ശ്രിയൈ പുഷ്പൈ ൧ മനിത്യദാ തസ്മൈ സ്വാഹാ.

ന യാ തിരശ്ചീ നിപദ്യസേഹം വിധരണീ ഇതി
താം തപാ ഘൃതസ്യ ധാരയാഗ്നൗ സംരായനി യജേ
സ്വാഹാ.

൩ സംരായന്യൈ ദേവൈ സ്വാഹാ.

൪ പ്രസാധന്യൈ ദേവൈ സ്വാഹാ.

൫ ഭൂ സ്വാഹാ.

൧൦ ഭുവ സ്വാഹാ.

൧൧ സുവ സ്വാഹാ.

൧൨ ഭൂഭുവ സുവ സ്വാഹാ.

ഇങ്ങിനെ അഗ്നിമുഖം കഴിഞ്ഞാൽ അതാതു ഹോമ
ത്തിന്നു വിധിച്ചിട്ടുള്ള പക്ഷങ്ങൾ ഹോമിയ്ക്കുക.

പകുപരം.

ജ്ഞ എടുത്ത് എടുത്തുകളിൽ പിടിച്ച് കിഴക്കും
പടിഞ്ഞാറും ഒരു സ്രവംകൊണ്ടു ഉപസ്കരിച്ച് കൈ നന
ച്ച് ഹവിസ്സിന്റെ കിഴക്കുഭാഗത്തുനിന്നു ആദ്യമായും പ
ടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തുനിന്നു പിന്നേയും ഓരോ മുഷ്ടിപ്രമാ
ണം ഹവിസ്സെടുത്ത് ഉരുട്ടി ജ്ഞവിൽ യഥാക്രമം വെ
ച്ച് ഒരു സ്രവം നൈ കോരി രണ്ടു ഉരുളയിന്മേലും ഒരു
സ്രവം നൈ ഹവിസ്സിലും വീത്തി ഒരു സ്രവം നൈ അ
ഗ്നിയിൽ ഹോമിച്ച് സ്രവം വെച്ച് ജ്ഞ വലത്തുകളിൽ
ലാക്കി എടുത്തുകയ്ക്ക് ഹൃദയത്തിൽ വെച്ച് അതാതു ക്രിയ
കളുടെ മന്ത്രങ്ങൾ ചൊല്ലി ഹോമിച്ച് ജ്ഞ എടുത്തുക
ളിൽ പിടിച്ച് ഒരു സ്രവം നൈ (ഉപരിഷ്കാലോപപ
രിഹോമം) ഹോമിച്ച് മുഷ്ടിഹസ്തത്താൽ മാറു തൊട്ട്

അതാതു മന്ത്രം ചൊല്ലി ഉദ്ദേശത്യാഗം ചെയ്ത് സൂര്യം കൊണ്ടു അതാതു ക്രിയയ്ക്കു പാഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്ന ആജ്ഞാപതികൾ ചെയ്ത് സ്വീകൃതമു ചെയ്യുക.

സ്വീകൃതം.

ജ്ഞാപതികളിൽ പിടിച്ചു അതിൽ വടക്ക് ഉപസ്ഥിച്ച് കൈ കഴുകി ഹവിസ്സിന്റെ വടക്കുഭാഗത്തു നിന്നു പകുത്തേക്കാൾ വലുപ്പമുള്ളതായി ഒരു ഉരുളയെടുത്ത് ജ്ഞാപതിൽ വെച്ച് (അവദിച്ചു) രണ്ടു പ്രാവശ്യം ഉപസ്ഥിച്ച് (ദിശഭിംബരണം ചെയ്ത്) അഗ്നിയുടെ ഈ ശാസ്ത്രകോണിൽ ഒരു സൂര്യം ഉപസ്ഥിച്ച് ജ്ഞാപതികളിലാക്കി മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരം മന്ത്രം ചൊല്ലി ഹോമിയ്ക്കുക. മന്ത്രം—ഹവ്യവാഹ മഭിമാതിഷാഹം രക്ഷോഹണം പുതനാസു ജിഹ്വം. ജ്യോതിഷ്ഠാതം ദീദ്യതം പുരസ്വിമഗ്നിം . സ്വീകൃത മാഹവേദോ . സ്വീകൃതമഗ്നേ അഭിതൽ പുണാഹി. വിശ്വാ ദേവ പുതനാ അഭിഷ്ഠ. ഉരുള നഃ പന്ഥാം പ്രദിശ്വപി ഭാഹി ജ്യോതിഷ്ഠേഹ്യജരം നന്ദയ സ്വാഹാ. ഇങ്ങിനെ ഈശാനകോണിൽ പരിഹോമം ചെയ്ത്—അഗ്നയേ സ്വീകൃതേ ഇദം ന മമ—എന്ന് ഉദ്ദേശത്യാഗം ചെയ്ത് സൂര്യം വെച്ച് ജ്ഞാപതികളിലാക്കി അതിൽ തീർത്ഥം ഒഴിച്ചു തെക്കേ പരിസ്തരണത്തിനകത്തു കിഴക്കോട്ടു വീതി ജ്ഞാപതികളിങ്ങികൊണ്ടു കഴുകി കമുത്തിക്കാച്ചി നീർ വീതി വടക്കേ പരിസ്തരണത്തിന്നു പുറത്തു ശകലത്തിന്മേൽ വെച്ച് ഹവിസ്സും എടുത്ത് അവിടെ വെച്ച് കൈ

നനച്ചു അനുയാജം എടുത്ത് തീയിലിടുക. പിന്നെ പ
ല്ലം തളിച്ച് തീയിലിട്ട് കൈ നനച്ചു സൂചം എടുത്ത്
ഒന്നെ കോരി മന്ദ ചിത്തഞ്ചാദി ഹോമിക്കുക.

മന്ദ ചിത്തഞ്ചാദി.

- മ ചിത്തഞ്ച സ്വാഹാ.
- ഘ ചിത്തിശ്വ സ്വാഹാ.
- ന ആകൃതഞ്ച സ്വാഹാ.
- ൽ ആകൃതിശ്വ സ്വാഹാ.
- ഓ വിജ്ഞാതം ച സ്വാഹാ.
- ന വിജ്ഞാനം ച സ്വാഹാ.
- ഐ മനശ്ച സ്വാഹാ.
- വ ശക്വരീശ്വ സ്വാഹാ.
- ൻ ദർശശ്വ സ്വാഹാ.
- ഘ പൃണ്ണമാസശ്വ സ്വാഹാ.
- ഘ ബൃഹച്ഛ സ്വാഹാ
- ഘ രഥന്തരം ച സ്വാഹാ.

മന്ദ പ്രജാപതി ജ്ജയാ നിന്ദ്രായ വൃഷ്ണേ പ്രായച്ഛ
കൃഗഃ പുതനാജ്യേഷു. തസ്മൈ വിശഃ സമനമന്ത സർവ്വാഃ
സമഗ്രഃ സഹി ഹവ്യോ ബഭ്രവ സ്വാഹാ.

മദ്ധ്യ അഭ്യുതനങ്ങൾ.

- മ അഗ്നി ഭൂതാനാ മധിപതിഃ സമാ വതു സ്വാ
ഹാ.
- ഘ ഇന്ദ്രോ ജ്യേഷ്ഠാനാ മധിപതിഃ സമാ വതു
സ്വാഹാ.

ന. യമഃ പൃഥിവ്യാ അധിപതിഃ സമാ വതു സ്വാഹാ.

ര. വായു രന്തരിക്ഷസ്യാധിപതിഃ സമാ വതു സ്വാഹാ.

ക. സൂര്യോ ദിവോധിപതിഃ സമാ വതു സ്വാഹാ.

നൂ. ചന്ദ്രമാ നക്ഷത്രാണാ മധിപതിഃ സമാ വതു സ്വാഹാ.

ചെ. ബൃഹസ്പതി ര്ബ്രഹ്മണോധിപതിഃ സമാ വതു സ്വാഹാ.

ചു. മിത്രഃ സത്യാനാ മധിപതിഃ സമാ വതു സ്വാഹാ.

ൻ. വരൂണോപാ മധിപതിഃ സമാ വതു സ്വാഹാ

ചറ. സമുദ്രഃ സ്ത്രോത്യാനാ മധിപതിഃ സമാ വതു സ്വാഹാ.

ചമ. അന്നം സാമ്രാജ്യാനാ മധിപതി തന്മാ വതു സ്വാഹാ.

ചഹ. സോമ ഓഷധീനാ മധിപതിഃ സമാ വതു സ്വാഹാ.

ചന. സവിതാ പ്രസവാനാ മധിപതിഃ സമാ വതു സ്വാഹാ.

ചർ. ഭദ്രഃ പശൂനാ മധിപതിഃ സമാ വതു സ്വാഹാ.

സൂ. വം ആജ്യസ്ഥാലിയിൽ വെച്ചു കൈ കഴുകി സൂ. വം ഏടുത്തു്

൧൫ തപഷ്യാ രൂപാണാ മധിപതിഃ സമാ വതു
സ്വാഹാ.

൧൬ വിഷ്ണുഃ പശുതാനാ മധിപതിഃ സമാ വതു
സ്വാഹാ.

൧൭ മരുതാ ഗണാനാ മധിപതയ സ്തേ മാവതു
സ്വാഹാ.

പുണരൂൽ എടത്തിട്ട് എടത്തുകാൽ അകത്താക്കി
യിരുന്ന്.

൧൮ പിതാഃ പിതാമഹാഃ പരേവരേ തതാ സ്തതാ
മഹാ ഇഹ മാവതു.

അസ്തിൻ ബ്രഹ്മന്നസ്തിൻ ക്ഷത്രേ സ്വാ മാശിഷ്യ
സ്വാം പുരോധായാ മസ്തിൻ കർമ്മ നസ്വാം ദേവഹുത്വാം
സ്വാഹാ

പിന്നെ വലത്തിട്ട് വലത്തുകാൽ അകത്താക്കിയി
രുന്ന് കൈനമച്ച് ൧൨ രാഷ്ട്രത്തുകൾ ചെയ്യുക.

൧൨ രാഷ്ട്രത്തുകൾ.

൧ ഋതാഷാ ധൃതധാമാഗ്നി കൃന്ധവ്യാ സുസ്യോ
ഷധയോഹ്സരസ ഊജോ നാമ. സഹദം ബ്രഹ്മ ക്ഷ
ത്രം പാതു താഹദം ബ്രഹ്മ ക്ഷത്രം പാതു തസ്മൈ സ്വാ
ഹാ; താഭ്യഃ സ്വാഹാ.

കുറിപ്പ്—ഈ രാഷ്ട്രത്തുകൾ ൧൨-ൽ ഏകദേശം
൧൨-മത്തേതും ഒഴികെ ബാക്കി പത്തിനും മേല്പ
റഞ്ഞ ൧൨-മത്തെ മന്ത്രത്തിന്റെ ഉത്തരഭാഗമായ
—സഹദം ബ്രഹ്മക്ഷത്രം പാതു താഹദം ബ്രഹ്മക്ഷത്രം

പാത്ര തന്നെ സ്വപാദം; താളം സ്വപാദം-എന്നു കൂടി ചൊല്ലണം.

൨ സംഹിതാ വിശ്വസാ മാസുഷോ ഗന്ധർവ്വ സ്യമരീചയോഽംസരസ ആശുവോ നാമ = സഇദം.

൩ സുഷുപ്തഃ സൂര്യരശ്മി ശാസ്ത്രമാ ഗന്ധർവ്വ സൂര്യ നക്ഷത്രാണിഽംസരസോ ബേകരയോ നാമ = സഇദം.

൪ ഉഷ്ണഃ സുപണ്ണോ യജ്ഞോ ഗന്ധർവ്വ സൂര്യ ദക്ഷിണാ അഽംസരസ സുവാ നാമ = സഇദം.

൫ പ്രജാപതി വ്യാപകമാ മനോഗന്ധർവ്വ സൂര്യർക്തമാന്ത്രിഽംസരസോ വഹനയോ നാമ = സഇദം.

൬ ഇഷിരോ വിശ്വവൃദ്ധാ വാതോ ഗന്ധർവ്വസൂര്യോ പോഽംസരസോ മുദാ നാമ = സഇദം.

൭ ഭുവനസ്യ പതേയസ്യ തളവരി ഗുഹാ ഇഹ ച. സതോ രാസപാജ്യാനിം രായസ്സോഷം സുവീര്യം സംവത്സരീണാം - സ്വസ്തിം - സ്വപാദം.

൮ പരമേഷ്വരധിപതി മൃത്യു ഗ്ന്ധർവ്വ സൂര്യ വിശ്വമഽംസരസോ ഭുവോ നാമ = സഇദം.

൯ സുക്ഷിതിഃ സുഭൂതി ഭദ്രകൃത് സുവർ്വ്വൻ പഞ്ച ന്യോ ഗന്ധർവ്വ സൂര്യ വിദ്യരോഽംസരസോ രഥോ നാമ = സഇദം.

൧൦ ഭൂരേന്ദ്രേതി രഥഡയോ മുതൃ ഗ്ന്ധർവ്വ സൂര്യ പ്രജാ അഽംസരസോ ഭീരുവോ നാമ = സഇദം.

൧൧ ചാരുഃ കൃപണകാശി കാമോ ഗന്ധർവ്വ സൂര്യോ ധയോഽംസരസഃ ശോചയന്തിന്നാമ = സഇദം.

പ്രസിദ്ധഹോമം.

൧൨ സനോ ഭുവനസ്യ പതേ യസ്യതു ഉപരിമതോ
ഇഹമ. ഉരു ബ്രഹ്മണൈസ്മൈ ക്ഷത്രായ നമി മന്തവ
സ്വാഹാ.

ഈ രാഷ്ട്രഭൂതുകൾ കഴിഞ്ഞാൽ നന്നു അമാത്യൻ
തികൾ ചെയ്യുക.

നന്നു അമത്യാഹതികൾ.

൧ യദ്യേവാ ദേവഹേഡനം ദേവാസ ശാക്തമാ വയം.
ആദിത്യാ സ്തസ്മാൻമാ മുഞ്ചതന്ത്സ്യന്തേന മാമുത സ്വാ
ഹാ.

൨ ദേവാ ജീവനകാമ്മാ യദോചാഗൃത മുദിമ. അഗ്നി
മ്മാ തസ്മാ ദേനസോ ഗാർഹപത്യഃ പ്രമുഞ്ചതു ഭൂരിതാ
യാനി ചക്രമ കരോതു മാമനേനസം ഽ സ്വാഹാ.

കുറിപ്പ്:—മേല്പറഞ്ഞ ൨ാം നമ്പ്രിലെ ഉത്തരഭാഗമായ—
അഗ്നിമ്മാ തസ്മാ ദേനസോ ഗാർഹപത്യഃ പ്രമുഞ്ചതു
ഭൂരിതായാനി ചക്രമ കരോതുമാ മനേനസം ഽ സ്വാ
ഹാ—എന്നമന്ത്രം ഇതിലെ ഓ—ഐ—ഔ—ഘ—ഗ—മ—
൧൩ എന്നീ മന്ത്രങ്ങളിലും കൂട്ടിച്ചൊല്ലേണ്ടതാകുന്നു.

൩ ജ്ഞേന ബ്രാഹ്മപുഥീവീ ജ്ഞേന തപം സര
സ്വതി ജ്ഞാ നാ മുഞ്ചതാം ഹസോ യദ്യേകൃത മാരിമ
സ്വാഹാ.

൪ സജാതശംസാ ഭുതവാജാമീശംസാ ജ്യായസഃ
ശംസാ ഭുതവാ കരീയസഃ. അനാജ്ഞാതം ദേവകൃതം യ
ദേന സ്തസ്മാ തപ മസ്മാജ്ഞാതവേദോ മുദശ്വീ സ്വാഹാ.

൫ യദോചാ യന്മനസാ ബാഹുദ്വാ മുരുദ്വാ മഷ്ടീ
വതദ്വാം ശിശ്നൈർദ്വേനതം ചക്രമാ വയം = അഗ്നിമ്മാ.

ന യദ്ധസ്താഭ്യാം ചകര കിൽബിഷാണുക്ഷാണാം
 വഗ്ന മുപജിഹ്വമാനഃ. ദൂരേ പശ്യാ ച രാഷ്ട്രഭ്യുതാ നൃ
 ഫ്സരസാവനുത്താ മൂണാനി സ്വാഹാ.

൭ അഭിച്യുസ്തം യദഹം ചകര യദോ ദാസ്യൻ
 സൻജഗാദാജനേഭ്യഃ = അഗ്നിമ്വാ.

൮ യന്മയി മാതാ ഗഭേ സത്യേനശ്വകാര യൽപിതാ
 = അഗ്നിമ്വാ.

൯ യദാ പിപേഷ മാതരം പിതരം പുത്രഃ പ്രമുദി
 തോധയൻ. അഹിംസിതൗ പിതരൗ മയാ തത്തദഗ്നേ
 അനുണോ ഭവാമി സ്വാഹാ.

൧൦ യദന്തരിക്ഷം പൃഥിവീ മുതദ്യാം യന്മാതരം
 പിതരം വാജിഹിംസിമ = അഗ്നിമ്വാ.

൧൧ യദാശസാ നിശസാ യൽ പരാശസാ യദേന
 ശ്ച കൃമാ നൃതനം യൽ പുരാണം = അഗ്നിമ്വാ.

൧൨ അതിക്രാമാമി ദൂരിതം യദേനോ ജഹാമി രി
 പ്രം പരമേ സധസ്തേ യത്ര യന്തി സുകൃതോ നാപി ദ
 ഷ്ടകൃത സ്തമാരോഹാമി സുകൃതാം ന ഭോക്തം — സ്വാഹാ.

൧൩ ത്രിതേ ദേവാ അമൃജന്തൈതദേന സ്മൃത ഏ
 ത ന്നനുഷ്ഠേഷ മാ മൃജേ. തത്ത്വാമാ യദി കിഞ്ചിദാനശേ =
 അഗ്നിമ്വാ.

൧൪ ടിവി ജാതാ അഹ്സ ജാതാ യാ ജാതാ കാഷ
 ധീഭ്യഃ. അഹോ യാ അഗ്നിജാ ആപ സ്താ നഃ ശുസന്തു
 ശുസന്തീ സ്വാഹാ.

൧൫ യദാപോ നക്തം ദൂരിതം ചരാമ യദോ ടിവാ
 നൃതനം യൽ പുരാണം. ഹിരണ്യവണ്ണാ സ്തത ഉൽപന്തീ
 തന സ്വാഹാ.

൧൩ ഇമം മേ വരണ ശ്രുധീ ഹവ മദ്യോ ച മൃഡയ.
തപാ മവസ്വ രാചകേ സ്വാഹാ.

൧൪ തതപാ യാമി ബ്രഹ്മണാ വന്ദമാന സ്തദാശാസ്തേ
യജമാനോ ഹവിഭിഃ. അഹേഡമാനോ വരണേഹഭവോ
ധൃതശംസ മാ നആയുഃ പ്ര മോഷീ സ്വാഹാ.

൧൫ തപാ നോ അഗ്നേ വരണസ്വ ചിദപാൻ ദേവ
സ്വ ഹേഡോഽഥ യാസിസീ ഷ്വാഃ. യജിഷ്ഠോ വഹ്നിതമഃ
ശോശുചാനോ വിശ്വാ ദേവോംസി പ്ര മുദുഗ്ധ്യസ്തന്മ
സ്വാഹാ

൧൬ സതപാ നോ അഗ്നവമോ ഭവോതീ നേദിഷ്ഠോ
അസ്ത്വ ഊസോവ്യഷ്ണേ. അവ യക്ഷപനോ വരണം ര
രാണോ വീഹി മൃധീകം സഹഃവാന ഏഹി സ്വാഹാ.

൧൭ തപ മഗ്നേ അയാസ്ത്രയാസ വനസാ ഹിതഃ. അ
യാസൻ ഹവ്യ മൃഹിഷേ യാനോ ധേഹി ഭേഷജം സ്വാ
ഹാ.

൧൮ മന്ത്രോ പതുക്കും, സ്വാഹാ എന്നു കുറുക്കും
ചൊല്ലി ഹോമിക്കുക. പ്രജാപതേ ന തപദേതാ ന്യന്ത്യാവി
ശ്വാ ജാതാനി പരി താ ബഭ്രുവ യൽകാമാ സ്തേ ജ്ഞമ
സ്തന്നോ അസ്തു വയം സ്വാമ പതയോരയിണാം
സ്വാഹാ.

൧൯ മനോ ജ്യോതി ജ്ജ്ഞതാ മാജ്യം വിച്ഛിന്നം യ
ജ്ഞം സമിമം ഭയാതു. യാ ഇഷ്ടാ ഉഷസോ നിമൃച്യതാ
തഃ സന്ധാമി ഹവിഷാ ഏതേന സ്വാഹാ.

൨൦ അയാ ശ്വാഗേ രനഭിശസ്തീ ശ്വ സത്യ മിതപ
മയാ അസി. അയസാ മനസാ ധൃതോയസാ ഹവ്യ മൃഹി

ഷേയ നോ ധേഹി ഭേവിജ - സ്വാഹാ

൨൪ യദസ്മിൻ കർമ്മണ്യന്തരഗാ മമന്ത്രതഃ കർമ്മതോ
വാ. അനയാഹുത്യാ തപ്ത മയാമി സർവ്വം തപ്യന്തു ദേവാ
അവസന്താം ഘൃതേന സ്വാഹാ.

൨൫ സ്വസ്തിന ഇന്ദ്രോ വൃദ്ധശ്രവാ സ്വസ്തിനഃ പൃ
ഷാഹിശപവേദാഃ. സ്വസ്തിനസ്താർക്കേജ്യാ അരിഷ്ടനമി
സ്വസ്തിനോ ബുഹസ്സതി ദ്രധാതു സ്വാഹാ

൨൬ യവ ആത്മനോ മിന്ദാഭൂ ദഗ്നിസ്തൽ പുനഃ
ഹാജ്ജാതവേദോ വി മംഗ്നി സ്വാഹാ.

൨൭ പുനരഗ്നി ശ്വഷ്ട്യ രദാൽ പുനരിന്ദ്രോ ബുഹസ്സ
തിഃ. പുനർമ്മ അഗ്നിനാ യുവം ചക്ഷു രാഗന്താഷ്ട്രാ
സ്വാഹാ.

൨൮ ഭൂസ്വാഹാ.

൨൯ ഭുവസ്വാഹാ.

൩൦ സുവസ്വാഹാ.

൩൧ ഭൂദ്യവസ്സവ സ്വാഹാ.

൩൨ ആഭി ശ്ലീഭി യുദതോന ഉഗ്രന മാപ്യായയ ഹരി
വോ വർദ്ധാസഃ. യദാ സ്തോതൃഭ്യോ മഹി ഗോത്രാതജാസി
ദൃയിഷ്ടഭാജോ അധ തേ സ്ത്വാമ സ്വാഹാ.

൩൩ അനാജ്ഞാതം യദാ ജ്ഞാതം യജ്ഞസ്യ ക്രി
യതേ മിഥ. അഗ്നേ തദസ്യ കൽപയ തപംഹി വേത്സയ
മാതഥം - സ്വാഹാ

൩൪ പുരുഷസമ്മിതോ യജ്ഞോ യജ്ഞഃ പുരുഷസ
ന്മിതഃ. അഗ്നേ തദസ്യ കൽപയ തപംഹി വേത്സയമാ ത
ഥം - സ്വാഹാ.

൩൫ യൽ പാകത്രാ മനസഃ ദീനദക്ഷാ ന യജ്ഞ
സ്യ മനപതേ മാന്താസഃ. അഗ്നിഷ്ട ഭോതാ ക്രതുവി ദപി
ജാനൻ യജിഷ്ഠോ ദേവാഃഽതുശോ യജാതി സ്വാഹാ.

൩൬ യദസ്യ കർമ്മണോത്യരീരിചം. യദേവ നൃണ
മിഹാകരം. അഗ്നിഷ്ടൻ സ്വിഷ്ടകൃ ദപിദാനം സപ്തം
സ്വിഷ്ടം സുഹൃതം കരോതു മേ. അഗ്നേയ സ്വിഷ്ടകൃതേ സു
ഹൃതഹൃത ആഹുതീനാം. കാമാനാം സമദ്ധ്വിത്രേ സ്വാ
ഹാ.

ഇപ്രകാരം ആജ്യാഹുതികൾ കഴിഞ്ഞാൽ ഓരോ
സൂചം നെയ്യുകൊണ്ടു ക്രമത്താലെ പടിഞ്ഞാറും തെക്കും
വടക്കും ഉള്ള പരിധികൾ നനച്ച് സൂചം വെച്ച് പരി
സ്തരണപ്പല്ലകൾ കിഴക്കോട്ടായി വലത്തുഭാഗം മുതൽ
പുല്ലെടുത്ത് ഒരുകിട്ട് തലയും നടുവു കടയും ആജ്യസ്ഥാ
ലിയിൽ മുക്കി ഒരു പുല്ല് എടുത്തുകയ്യിൽ പിടിച്ച് മറ്റു
പുല്ലുകൾ നടു കത്തിച്ച് മടക്കിയിട്ടാൽ മറ്റു പുല്ലും നടു
കത്തിച്ച് ഇട്ട് കിഴക്കോട്ടു തള്ളി കൈകഴുകി പടിഞ്ഞാറെ
പരിധി ഓരായ്ക്കും തെക്കേയും വടക്കേയും യഥാക്രമം രണ്ടു
കൈകൊണ്ടുമെടുത്ത് വലത്തുകയ്യിലാക്കി തീയിലിട്ടാൽ
സംസ്രാവം വാഴ്ക്കുക.

സംസ്രാവം വാഴ്ക്കുക.

സൂചം എടുത്ത് ആജ്യസ്ഥാലിയിലെ ദളാഗ്രങ്ങൾ
അതിൽ വടക്കു തല വരുമാറാക്കി വെച്ച് ആജ്യസ്ഥാലി
എടുത്തേക്കയ്യിലെടുത്ത് ആ നെയ്യ് ഈ പുല്ലിൽ കൂടി
അഗ്നിയിൽ ധാരമുറിയാതെ വീതി ദളാഗ്രവും തീയിലി
ട്ടാൽ ആജ്യസ്ഥാലിയും സൂചവും ഹോമത്തിനു വടക്കു

വെച്ച് മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരം മന്ത്രപരിഷേകം ചെയ്യണം. മന്ത്രം ൧ അദിതേനപമം ഽ സ്ഥാഃ ൨ അനമതേനപമം ഽ സ്ഥാഃ ൩ സരസ്വതേനപമം ഽ സ്ഥാഃ ൪ ദേവസവിതഃ പ്രാസാവിഃ. ഒന്നുകൂടി ചി്ളാകക.

മന്ത്രപരിഷേകം കഴിഞ്ഞാൽ ചന്ദനവും പൂവുമാരാധിച്ച് കുറുമ്പുല്ലെടുത്ത് കത്തിച്ച് പചിത്രം ഉരറി താൻ ഭസ്മം കുറിയിട്ട് തുടന്നിരിക്കുന്നവരുടെങ്കിൽ അവർക്കും കൊടുത്ത് കൈകഴുകി പവിത്രമിട്ട് പൂല്ല് തീയിലിട്ടാൽ കൈ നനച്ച് പ്രണീത പുല്ലോടുകൂടി മുഖിലെടുത്തുവെച്ച് തീർത്ഥം വീഞ്ഞി നിറച്ച് അടച്ചിരിക്കുന്ന കുറുമ്പുല്ലും കൂട്ടി ആപ്തായിച്ച് കിഴക്കാടി നാലു ദിക്കിലും മുകളിലും ഈ രണ്ടു പ്രാവശ്യം മാജ്ജിച്ച് തന്നേ സോക്കി കൂർത്തുക. പിന്നെ മലത്തി പല്ലുകൊണ്ടു ആ തീർത്ഥം പ്രണീതയിലാക്കി അഗ്രംകൊണ്ടു പ്രണീതസ്ഥാനത്തും ബ്രഹ്മനം തനിയ്ക്കും തുടന്നിരിക്കുന്നവരുടെങ്കിൽ അവർക്കും തളിച്ച് ജീവബ്രഹ്മനാണെങ്കിൽ പണത്തോടുകൂടി ദക്ഷിണയും ചെയ്ത് കയ്യുപിടിച്ച് എഴുന്നേല്പിയ്ക്കുക. കൂർച്ചബ്രഹ്മനാണെങ്കിൽ പൂവും ചന്ദനവും അക്ഷതവും തീർത്ഥവും കൂട്ടിയെടുത്ത്—കാം തത്സൽ എന്നു ദക്ഷിണചെയ്ത് കൂർച്ചം അഴിയ്ക്കുക.

അഗ്നി കാച്ചേണ്ടതാണെങ്കിൽ യഥാവിധി കാച്ചുക. കാച്ചേണ്ടതല്ലെങ്കിൽ ഗണപതി ചിടുത്ത് ലോകാഗ്നിയാക്കുക. മേലേറി തീയിലിട്ട് മേല്പട്ട് വീശി വന്ദിയ്ക്കണം. കർമ്മാവസാനത്തിൽ ആചാര്യദക്ഷിണയും ഭഗവൽസ്മരണയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

ശുദ്ധശാസ്ത്രി

92

കുരുക്ഷേത്രം സാധനങ്ങൾ.

പുണ്യാഹത്തിനും പ്രസിദ്ധഹോമത്തിനും പാഞ്ഞതിനു പുറമെ ചു എരിക്ക് റ കരിങ്ങാലി നു അത്തിരല്ലാശ് കകലാടി ന്ന അരയാൽ വെഹനി വുകരുകൻ കശ കടയോട്ട കൂടിയത് ഇവ മുപ്പതുവീതം ചു ആറൊ ഏഴൊ ഇടങ്ങി ഒണക്കല്ലരി ചു രണ്ടു റാത്തൽ ശക്കര ചു ഒരിടങ്ങി പശുവിൻനെയ്ത് ചു ഒരിടങ്ങി പശുവിൻ പാൽ ചു നാഴി തൈര് ചു ഒഴക്കെള് ചു ഒഴക്കെള് ചു ചെളിപ്പ് ചു ചുവപ്പ് മഞ്ഞ കറുപ്പ് എന്നീ നിറങ്ങളിലുള്ള പൂക്കൾ നാഴി വീതം ചു കൊടിവിളക്ക് ചു ധൂപക്കുറി ചു നാലു നിലവിളക്ക് ചു ധൂപക്കുട്ട് ചു കോടി എന്നവസ്ത്രം രണ്ടു (നന്നാലുമുണ്ടകൂടിയതാണ് ഒരു എന്ന വസ്ത്രം)

ഇതിനു പുറമെ കമ്മിറ്റി പരികമ്മിറ്റി നാഷണലും ഫ്രാമർസ് കൗൺസിലുമായി ഉടൻതന്നെ സംയുക്തമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും അതുവഴി വേണ്ടതായ കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ വിഭവസഹിതം ഏർപ്പാടാക്കുകയും വേണം.

ചരികുന്തി നയ്യാറാക്കേണ്ടതു്.

എ മുൻപറഞ്ഞ ഒൻപതു കൂട്ടം ചമതയും ഒരോചാണ് നീളത്തിൽ മുറിച്ചു കാരോന്നം ഇരുപത്തെട്ട് വീതം തയ്യാ

റാക്കി കെട്ടിവെക്കുക. കറുക മാത്രം മുതൽക്കു കൂടി കെട്ടിയ തായിരിക്കണം.

ഹവിസ്സുകൾ.

ഛത്തൂർദ്ധ്വവിസ്സ് (നിഃവദ്യം) ഫലശക്തമായിട്ടു് നന്നെ വീത്തിയതു് രാപാലും നെയ്യും ചേർത്തതു് ഉപാലുവീത്തിയതു് നന്നെ തെരുചേർത്തതു് എപ്പോഴും ഉഷ്ണം ഇട്ടതു് പൂമാംസം ചേർത്തതു് (ഇവിടെ മാംസത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു് ഒന്നും ചേർക്കാത്ത (ഉപ്പുപോലും ചേർക്കാത്ത) അടയ്ക്കുണ്ടാക്കി നാളികേരപ്പാലിൽ അതു് നറുക്കിയിട്ടുതാണ്)

ഹോമസ്ഥാനത്തിന്റെ കിഴക്കു വശത്തു് ചാണകം കൂട്ടി മെഴുകി ചിത്രത്തിൽ കാണിച്ചപ്രകാരം നവഖണ്ഡമായി പത്മമിട്ടു് കുറുപ്പുല്ലുമിട്ടു് അക്ഷതം വിതറി നാലു നിലവിളക്കു വെളിച്ചെണ്ണ വീത്തി അയ്യഞ്ചു തിരിയിട്ടു് കത്തിച്ചു നാലു മൂലയിലും വെക്കുക.

ക്രിയാ.

കോടി എന്നവസ്ത്രം തറുത്തു് ഉത്തരീയവുമിട്ടു് തുടന്നിറങ്ങു രണ്ടു നാന്നീമുഖവും പുണ്യാഹവും ചെയ്തു് പ്രസിദ്ധഹോമം ചെയ്യുക. പുണ്യാഹത്തിന്നു ദേവത ഗ്രഹദേവതാഭ്യോ നമഃ.

ചാതിക്കമ്പോൾ മുൻപറഞ്ഞ കമ്പതുക്കൂട്ടം ചമതകളും കുൻപതുക്കൂട്ടം ഹവിസ്സുകളും ക്രമത്താലെ പൂല്ലിന്മേൽ വെച്ചു ഇഴരണ്ടിതയായി ചാതിക്കുന്നു. ജീവബ്രഹ്മനെ 'ഇരുത്തി പ്രതിഷ്ഠാഭിഷാരണം (പര്യുഗിക്ക് കുൻപത് ഹവിസ്സുകളും ചമതകളും പരിസ്തരണത്തിന്നകത്ത് വെക്കണം. പ്രതിഷ്ഠാഭിഷാരണങ്ങളും വെച്ചേറെ വേണം) കഴിഞ്ഞാൽ

തുടങ്ങിയതിൽ അഗ്നിമുഖം ചൊയ്യുക. പിന്നെ ഒൻപതു ഗ്രഹങ്ങൾക്കും ക്രമത്താലെ ചമതയെടുത്തു കാരോന്നായി അതാതിന്റെ മന്ത്രം ചൊല്ലി പവ വീതം ഹോമിക്കുക. കടയും തലയും ആജ്യസ്ഥാലിയിലെ നെയ്യിൽ മുക്കി യാണു ഹോമിക്കേണ്ടതു്.

ചമത

൧ ആദിത്യനു എരുക്കു്—ആ സത്യേന രജസാ ച ത്തമാനോ നിവേശയന്നമൃതം മന്ത്രിഞ്ച. ഹിരണ്യയേന സവിതാ രഥേനാ ദേവോയാതി ഭൂവനാ വിപശ്വനസ്സപാഹാ.

൨ കജനു കരിങ്ങാലി—അഗ്നിർമ്മുഖാ ദിവഃ ക്കൽ പതിഃ പൃഥിവ്യാ അയം. അഹം രേതാംസി ജിഹപതി സപാഹാ.

൩ ശുക്രനു അത്തിച്ചമത—പ്രവഃ ശുക്രാ യ ഭാനവേ ഭരദ്ധം ഹവ്യം മതിം ചാഗന്യേ സുപുതം. യോദൈ വ്യാനിമാനുഷാ ജനം ച ഷ്യാന്തവ്വിശ്വാനി വിഴ്മനാ ജിഗാതിസപാഹാ.

൪ ചന്ദ്രനു പ്ലാശ്—ആ പുനയസ്വ സമേതു തേ വിശ്വതഃ സോമ പൃഷ്ഠീയം. ഭവാവാജസ്യ സംഗമേ സപാഹാ.

൫ ബുധനു കടലാടി—ഉൽബുദ്ധ്യസ്വാഗേ പ്രതിജാ ഗൃഹ്യേന മിഷ്ടാപൂർത്തേ സംസ്രജേന്മാമയം ച പുനഃ കൃണാം ച സ്തപാ പിതരം യുവാനമന്തപാതാംസീ തപയിത ഇമേതം ച സപാഹാ.

ന വ്യാഴത്തിന്നു അരയാൽ—ബുഹസ്സതേ അതിയ
 ഭയോ അമാദ്യമദപിഭാതി കൃതമജ്ജനേഷു. യദീദയച്ഛുവ
 സന്ത പ്രജാത തദസ്സാസ്യ ദ്രവിണം ധേഹി ചിത്രം ഽ
 സ്വാഹാ.

ഒ ശനിക്കു ചാനി—ശാനോദേവീരഭിഷ്ടയ ആപോ
 ഭവന്തു പിതയേ. ശം യോരഭി സ്രവന്തു സ്വാഹാ.

വ രാഹുവിന്നു കറുക—കയാ നശ്വിത്ര ആ ഭവ ഭൂതീ
 സദാപ്യധഃ സഖാ. കയാ ശമിഷ്യാ വൃതാ സ്വാഹാ.

൯ കേതുവിന്നു കശ—കേതുഃ കൃണപന്നഃ കതവേ വേ
 ശോ മയ്യാ ഔപോശസേ. സമുഷിന്തി രജായമാ സ്വാഹാ.

ഹവിസ്സ്

പിന്നെ ഈ മന്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടുതന്നെ അതാതു ഗ്ര
 ഹങ്ങൾക്കു അതാതു ഹവിസ്സിൽനിന്നു പ്രസിദ്ധഹോമ
 ത്തിൽ പാഞ്ഞെപ്പകാരം ഇരുപത്തെട്ടുവീതം പക്ഷങ്ങൾ
 ഹോമിക്കണം. ആദിത്യന്റെ ഹവിസ്സിൽനിന്നു ആദ്യ
 ത്തേതിന്നുമാത്രം കിഴക്കുനിന്നും പക്ഷം എടുക്കണം. ആ
 ദിത്യന്നുതന്നെ രണ്ടാമത്തേ ഹോമം മുതൽക്കു മറ്റു ഗ്രഹ
 ങ്ങൾക്കു ആദ്യം മുതൽക്കു തന്നെയും പടിഞ്ഞാറുനിന്നും കി
 ഴക്കുനിന്നുമാണ് പക്ഷത്തിന്നു ഹവിസ്സെടുക്കേണ്ടതു. മ
 ന്ത്രങ്ങൾ ചമത ഹോമിച്ചതു തന്നെയാണെങ്കിലും അതു
 കൾ ആവർത്തിച്ചു ചൊല്ലണം. അതു താഴെ ചേർക്കുന്നു

ഛ ആദിത്യന്നു ശുദ്ധഹവിസ്സ് ആ സത്യേന രജസാ
 വന്തമാനോനി വേശയന്നമൃതം മന്ത്രിഞ്ച. ഹിരണ്യവേ

ന സവിതാ രമണാദേവയാതി ഭൂവനാ വിപശ്യാ മാ
 സത്യേന രജസാ വർത്തമാനോനിവേശയ ന്നമൃതം മർത്യ
 ബ്ധ ഹിരണ്യയേന സവിതാ രമണാ ദേവോയാതി ഭൂവ
 നാ വിപശ്യ നമ്സാഹാ ഉപരിഷ്ഠാലോമവും ചെയ്ത്
 ആദിത്യായ ഇദം ന മമ. [എല്ലാ പക്ഷം കഴിഞ്ഞാലും ഉ
 പരിഷ്ഠാതുഷ്പണം) ആവർത്തിച്ചു ചൊല്ലുക ഇങ്ങിനെയാ
 കുന്നു. കർപതു ഗ്രഹങ്ങൾക്കും ഇരുപത്തെട്ടു വീതം പക്ഷ
 ങ്ങൾ അതതു ഹവിസ്സിൻനിന്നു അതതു മന്ത്രം ഇങ്ങി
 നെ ആവർത്തിച്ചു ചൊല്ലി ഹോമിക്കണം.

൨. കർജനു ശക്തരയിട്ടത്—അഗ്നിർമ്മുഖാ ദിവഃ ക
 കൽ പതിഃ പൃഥ്വിയാ അനം അപാം രേതാംസി ജിഹ്വ
 തോമഗ്നിർമ്മുഖാ ദിവഃ കകൽ പതിഃ പൃഥ്വിയാ അനം
 അപാം രേതാംസി ജിഹ്വതി സ്വാഹാ. അംഗാരകായ ഇ
 ദം ന മമ.

൩ ശുക്രനു നൈ വീത്തിത്—പ്ര വഃ ശുക്രായ
 ഭാനവേ ഭരധപം ഹവ്യം മതിം ചാഗന്ധേ സുപൂതം. യൊ
 ദൈവ്യാനി മാനുഷാ ജനം ച ഷ്യാന്തവ്വിശ്വാനി വിദ്മ
 നാ ജിഗാതോപ്രവഃ ശുക്രായ ഭാനവേ ഭരധപം ഹവ്യം
 മതിം ചാഗന്ധേ സുപൂതം. യൊ ദൈവ്യാനി മാനുഷാ ജ
 നം ച ഷ്യാന്ത വ്വിശ്വാനി വിദ്മനാ ജിഗാതി സ്വാഹാ. ശു
 ക്രായ ഇദം ന മമ.

൪ ചന്ദ്രനു നെയ്യം പാലം ചേർത്തു—ആപ്തായ
 സ്വ സമേതു തേ വിശ്വതഃ സോമ വൃഷ്ണിയം. ഭവാവാജ
 സ്യ സംഗമോമാ പ്തായസ്വ സമേതു തേ വിശ്വതഃ

സോമ വൃഷ്ടിയും. ഭവാ വാജസ്യ സംഗമേ സ്വാഹാ. സോ
മായഇദം ന മമ.

ഓ ബുധന പാൽ വീതിയതു—ഉൽബുധ്യസ്വാ
ഹേ പ്രതി ജാഗ്രഹ്യേന മിഷ്ടാപൂർത്തേ സംസ്തജേമാ മയം
ച. പുനഃ കൃണാം — സ്താ പിതരം യുവാണമനപാതാം
സീ തപയി തത്തമേ തോ മുൽബുധ്യ സ്വാഹേനപ്രതിജാഗ്ര
ഹ്യേന മിഷ്ടാപൂർത്തേ സംസ്തജേമാമയം ച. പുനഃ കൃണാം
— സ്താ പിതരം യുവാണമനപാതാം സീ തപയി തത്തമേ
തം — സ്വാഹാ. ബുധായ ഇദം ന മമ.

ന വ്യാഴത്തിന്നു തൈര് ചേർത്തത്—ബുഹസ്സതേ
അതി യദയ്യാ അഹാ ദ്വമ ദ്വിലാതി ക്രതുമജ്ജനേഷു.
യൽ ദീദയച്ഛവസന്തപ്രജാത തദസ്താസു ദ്രവിണം ധേ
ഹി ചിത്രാം ബുഹസ്സതേ അതി യദയ്യാ അഹാ ദ്വമ
ദ്വിലാതി ക്രതുമജ്ജനേഷു. യൽ ദീദയച്ഛവസന്തപ്രജാ
ത തദസ്താസു ദ്രവിണം ധേഹി ചിത്രം — സ്വാഹാ ബു
ഹസ്സതയേ ഇദം ന മമ.

ഓ ശനിക്ക് എളുപ്പം ഉഴുന്നും ചേർത്തത്—ശം നോ
ദേവീരഭീഷ്ടയ ആപോ ഭവന്തു പീതയേ ശം യോ രഭീ
സ്രവന്തു നോം ശം നോ ദേവീരഭീഷ്ടയ ആപോ ഭവന്തു
പീതയേ. ശം യോ രഭീ സ്രവന്തു നഃ സ്വാഹാ ശന്നൈശ്ച
രായ ഇദം ന മമ.

ഓ രാഹുവിന്നു മാംസാനം—കയാ നശ്വിത്ര ആ ഭു
വദൃതീ സദാവ്യധഃ സഖാ. കയാ ശചിഷ്ടയാ വൃതോം കയാ
നശ്വിത്ര ആ ഭുവദൃതീ സദാവ്യധഃ സഖാ. കയാ ശചി
ഷ്ടയാ വൃതാ സ്വാഹാ. രാഹവേ ഇദം ന മമ.

ൻ കേതുവിനു എല്ലാം ചേർത്തതുകേതും കൃണ
ന്നകേതവേ പേശോ മർദ്ദം അപേശസേ. സ മുഷിതി
രജായഥോ കേതും കൃണ നന്നകേതവേ പേശോ മർദ്ദം
അപേശസേ. സ മുഷിതി രജായഥാ സ്വാഹാ. കേതവേ
ഇദം ന മമ.

പിന്നെ അതാതു മന്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഇരുവത്തെട്ടു
വീതം ആജ്യാഹുതികൾ ചെയ്ത് (ആജ്യാഹുതികൾക്കു സ
ന്ധാതം എടുക്കണം) എല്ലാ ഹവിസ്സുകളും വടക്കേ അറ്റം
ത്തുനിന്നെടുത്ത് എല്ലാം കൂടി ഒരു വലിയ പകപമുണ്ടാ
ക്കി സ്ഥിഷ്ടകൃത്തു ചെയ്യുക

സ്ഥിഷ്ടകൃത്തം.

അർച്ചമണം ബൃഹസ്സതി മിത്രം ദാനായ മോദയ
വാചം വിഷ്ണു സരസ്വതീം സവിതാരം ച വാജിനോം
സോമം രാജാനം വരുന്ന മഗ്നിമന്തപാരഭാമഹേ. ആദി
ത്യാനപിഷ്ണു സൂര്യം ബ്രഹ്മണം ച ബൃഹസ്സതിം-സ്വാ
ഹാ. ഉപരിഷ്ടാഭാമം ചെയ്ത് ഉദ്ദേശത്യാഗം ചെയ്യുക.
അഗ്നയെ സ്ഥിഷ്ടകൃതേ ഇദം ന മമ. ഇങ്ങിനെ സ്ഥിഷ്ട
കൃത്തു കഴിഞ്ഞാൽ പ്രസിദ്ധഹോമത്തിൽ പാഞ്ഞ പ്ര
കാരം ധമ്മി തുടങ്ങി ക്രമത്താലെ ബ്രഹ്മക്ഷിണ കഴി
ഞ്ഞാൽ വടക്കുതിരിഞ്ഞിരുന്ന് നവഗ്രഹങ്ങളെ ചന്ദ്ര
ത്തിൽ ആവാഹിച്ചു പൂജിക്കുക.

പരമത്തിൽ പൂജ.

അതാതു ഗ്രഹങ്ങളുടെ നിറത്തിലുള്ള പുഷ്പങ്ങളോടു
കൂടി അതാതു ഗ്രഹത്തിന്റെ സ്ഥാനങ്ങളിൽ അതാതി
ന്റെ മൂലംകൊണ്ടു ജലാദിജലാന്തം അച്ചിച്ചു പൂവും ചന്ദ്ര

നവും അക്ഷതവും ചെള്ളവും കൂട്ടി അതാതു ഗ്രഹങ്ങളെ അതാതു സ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു അതാതു മന്ത്രം ചൊല്ലി ആവാഹിക്കുക. മൂലം ച ആദിത്യായ നമഃ ഫ അംഗാരകായ നമഃ ന ശുക്രായ നമഃ ര' സോമായ നമഃ ഓ ബുധായ നമഃ ന ബുഹസ്സതഃ നമഃ ഓ ശന്നൈശ്വരായ നമഃ ച രാഹവേ നമഃ ന കേതവേ നമഃ

ആവാഹനം.

ച ആദിത്യൻ—ആ സത്യേന = വിപശ്യൻ കാം ആദിത്യ മാവാഹയാമി.

ഫ ചന്ദ്രൻ—അഗ്നിമൂലാ = ജിഹ്വതി കാം അംഗാരക മാവാഹയാമി.

ന. ശുക്രൻ—പ്രവഃശുക്രായ = ജിഹ്വതി കാം ശുക്രമാവാഹയാമി.

ര ചന്ദ്രൻ—ആ പ്യായസ്വ = സംഗമേ കാം സോമ മാവാഹയാമി.

ഓ ബുധൻ—ഉത്ബുദ്ധ്യസ്വ = ഏതം കാം ബുധ മാവാഹയാമി.

ന പ്യാഴം—ബുഹസ്സത = മിത്രം കാം ബുഹസ്സതി മാവാഹയാമി

ഓ ശനി—ശം നോ ദേവീഃ = സ്രവന്ത നഃ കാം ശന്നൈശ്വര മാവാഹയാമി.

ച രാഹു—കയാ നഃ = വൃതാ കാം രാഹുമാവാഹയാമി.

ന കേതു—കേതും കൃണപൻ = അജായഥാഃ കാം കേതു മാവാഹയാമി.

ആചാരം കഴിഞ്ഞാൽ—ധിക്രാവ്ണ്ണഃ—എന്ന നാലു ഗുണങ്ങളിൽ ഒന്നാകിലും ആദ്യം ഉപദേശിക്കുന്ന പണ്ഡിതൻ തലിച്ച്, അതാതു ഗ്രഹങ്ങളുടെ മന്ത്രം നമോത്തമായിച്ചൊല്ലി ജല—ഗന്ധ—പുഷ്പ—ധൂപ—ദീപ—ജലങ്ങളിലൊക്കെ അർപ്പിക്കുക.

നമോത്തമായ മന്ത്രങ്ങൾ.

മ ആദിത്യൻ—ആ സത്യൻ = വിപശ്വൻ കാം ആദിത്യായ നമഃ

വ കജനൻ—അഗ്നിർജ്ജ്വലം = ജിഹ്വതി കാം അം ഗാരുകായ നമഃ

ന ശുക്രൻ—പ്രഭുഃ ശുക്രായ = ജിഹ്വതി കാം ശുക്രായ നമഃ

ര ചന്ദ്രൻ—ആ പ്യായസ്വ = സംഗമേ കാം സോമായ നമഃ

ഉ ബുധൻ—ഉൽബുധസ്വ = ഏതം കാം ബുധായ നമഃ

ന ചന്ദ്രത്തിൻ—ബ്രഹ്മസ്തേ അതി = ചിത്രം കാം ബ്രഹ്മസ്തേയ നമഃ

ച ശനിയ്ക്കു—ശം നോ ദേവിഃ = സ്രവതേന കാം ശന്നൈശ്ചായ നമഃ

ച രാഹുവിൻ—കയാ നഃ = വൃതം കാം രാഹവൈ നമഃ

ൻ കേന്ദ്രമിന്നു—കേന്ദ്രം കൃണപൻ = അജായമാഃ
കാം കേന്ദ്രവേ നമഃ

തുവുക.

പിന്നെ അതാതു ഹാരിസ്സുകൾ അതാതു ഖണ്ഡങ്ങളിൽ അതാതു മന്ത്രം സ്വാഹാന്തമായി ചൊല്ലി തുവുക.

സ്വാഹാന്തമായ മന്ത്രങ്ങൾ.

൧ ആദിത്യനു—ആ സത്യേന = പശ്ചിമൻസ്വാഹാ
കാം ആദിത്യായ സ്വാഹാ.

൨ കുജനു—അഗ്നിർമ്മുഖാ = ജിഹ്വതി സ്വാഹാ
കാം അംഗാരകായ സ്വാഹാ.

൩ ശുക്രനു—പ്രവഃ ശുക്രായ = ജിഹ്വതി സ്വാഹാ
കാം ശുക്രായ സ്വാഹാ.

൪ ചന്ദ്രനു—ആ പ്യായസപ = സംഗമേ സ്വാഹാ
കാം സോമായ സ്വാഹാ.

൫ ബുധനു—ഉൽബുദ്ധ്യസപ = ഏതം സ്വാഹാ
കാം ബുധായ സ്വാഹാ.

൬ വ്യാഴത്തിന്നു—ബുധസ്സതേ = ചിത്രം സ്വാഹാ
കാം ബുധസ്സതേ സ്വാഹാ.

൭ ശനിസ്തേ—ശം നോദേവീഃ = സ്രവന്തേ സ്വാഹാ
കാം ശനിസ്തേ സ്വാഹാ.

൮ രാഹുവിന്നു—കയാനഃ = വൃതം സ്വാഹാ കാം രാഹവേ സ്വാഹാ.

ൻ കേതുവിനു—കേതു കൃണപൻ = അജായമാ
സ്വാഹാ ഓം കേതവേ സ്വാഹാ.

പിന്നെ ഒരിക്കൽകൂടി അതാതു മന്ത്രം നമോന്തമാ
യി ചൊല്ലി ജലം അർച്ചിക്കുകയും നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു
അവിടെ ഇരുന്ന സ്തരിച്ച് തീർത്ഥമുണ്ടാക്കി തങ്കൽ തളി
ച്ച് ഉദപസിയ്ക്കണം.

സ്തോത്രങ്ങൾ.

൦ ൧ ൨ ൩ ൪ ൫ ൬ ൭ ൮ ൯ ൧൦

൧ സ്തോത്രം

ജപാകസുമസങ്കാശം കാശ്യപേയം മഹാദ്വതിം.
തമോരിം സർവ്വപാപഹ്ലം പ്രണതോന്മീ ടിവാകരം.
ഗ്രഹാണാ മാദി രാദിത്യോ ലോകരക്ഷണകാരകഃ
വിഷമസ്ഥാനസംഭൂതാം പീഡാം ഹരതു മേ രവിഃ

൨ ക്ഷജസ്തോത്രം.

ധരണീഗർഭനംഭൂതം വിദ്യൽകാന്തിസമപ്രഭം.
കുമാരം ശക്തിഹസ്തം തം മംഗലം പ്രണമാമ്യഹം.
ഭൂമിപുത്രോ മഹാതേജാ ജഗതാം ഭയകൃൽ സദാ.
പൃഷ്ടികൃ ദ്വേഷിഹന്താ ച പീഡാം ഹരതു മേ ക്ഷജഃ

൩ ശുക്രസ്തോത്രം

ഹിമകന്ദമുണാളാഭം ദൈത്യാനാം പരമം ഗുരും
സർവ്വശാസ്ത്രപ്രവക്താരം ഭാഗ്വദം പ്രണമാമ്യഹം.
ദൈത്യമന്ത്രി ഗുരു സ്തേഷാം പ്രാണദ ശ്വ മഹാമതിഃ
പ്രഭു സ്താരാഗ്രഹാണാം ച പീഡാം ഹരതു മേ ഭൂമിഃ

ഭ മന്ത്രസ്തോത്രം.

ഭയിശംഖതുഷാരാഭം ക്ഷീരദാഹ്നവസംഭവം.
നമാമി ശശിനം സോമം ശംഭോ മൃകഭൂഷണം
രോഹിണീശഃ സുധാമൃത്തിഃ സുധാഗാത്രഃ സുധാശനഃ
വിഷമസ്ഥാനസംഭൂതാം പീഡാം ഹരതു മേ വാധുഃ

ക ബുധസ്തോത്രം.

പ്രിയംഗുകലികാശ്രാമം രൂപേണാപ്രതിമം ബുധം.
സൗമ്യം സൗമ്യമുണാപതം താബുധാപുണമാമൃതം.
ഉൽപാതരൂപാ ജഗതാം ചന്ദ്രപുത്രാ മഹാദ്യുതിഃ.
സൂര്യപ്രിയകരോ വിഭോൻ പീഡാം ഹരതു മേ ബുധഃ.

ന. ഗുരുസ്തോത്രം.

ദേവാനാ മദ്ധ്യം ഖീണാം ച ഗുരും കാഞ്ചന സന്നിഭം.
ബുധിഭൂതം ത്രിലോകേശം തം നമാമി ബൃഹസ്పതിം.
ദേവമന്ത്രി വിശാലാക്ഷഃ സദാ ലോകഹിതേ രതഃ
അനേകശിഷ്യസമ്പൂർണ്ണഃ പീഡാം ഹരതു മേ ഗുരുഃ

ച ശനിസ്തോത്രം.

നീലാഞ്ജനസമാഭാസം രവിപുത്രം യമാഗ്രജം.
പ്ലായമാന്താഞ്ചസംഭൂതം തം നമാമി ശനൈശ്ചരം.
സൂര്യപുത്രാ ദീർഘദേഹോ വിശാലാക്ഷഃ ശിവപ്രിയഃ.
മന്ദധാരഃ പ്രസന്നാത്മാ പീഡാം ഹരതു മേ ശനിഃ.

ച രാഹുസ്തോത്രം.

അലങ്കാരം മഹാവിഷം ചന്ദ്രാദിത്യവിമർദ്ദനം.
സിംഹികാഗർഭസംഭൂതം തം രാഹും പ്രണമാമൃതം.

മഹാശിരാ മഹാവക്ത്രാ ദീർഘദണ്ഡോ ഹാബലഃ
അതനു യത്നാലംബകേശ ശ്വ പീഡാം ഹരതു മേ ശിഖി.

൯. കേതുസ്തോത്രം.

പലാശപുഷ്പസങ്കാശം താരകാഗ്രഹമസ്തകം
രൌദ്രം രൌദ്രാത്മകം ചോരാ തം കേതുപ്രണമാമ്യഹം.
അനേകരൂപചരണൈർ ശ്വ ശതശോഥ സഹസ്രശഃ.
ഉൽപാതരൂപോ ജഗതാം പീഡാം ഹരതു മേ തമഃ.

ഫലശ്രുതി

ജ്ഞിയാസമുഖോൽഗീനം യഃ പരേൽ സുസമാഹിതഃ
ദിവാവാ യദിവാ രാത്രൗ വിഷ്ണുശാ നി ഭൂപിഷ്ഠിതി.
നാനാതീ നൃപാണാം ച ഭൂപൽ ഭൂപപണ്ണനാശനം.
ഐശ്വര്യമതുലം തേഷാ മാശോഗ്യം പുഷ്പിവൽനം.
ഗ്രഹനക്ഷത്രജാഃ പീഡാ സ്തസ്തരാഗ്നിസമുത്ഭവാഃ
താഃ സപ്താഃ പ്രശമാന്തിചയാസോബ്രൂതേ ന സംശയഃ

ഉദേശിക്കുക.

പൂവും ചന്ദനവും അക്ഷതവും ശംഖിലെ വെള്ളവും
കൂട്ടി ആവാഹിച്ചപ്പോലെ മന്ത്രം ചൊല്ലുമ്പോൾ—ഉദോ
സയാമി—എന്നു ചൊല്ലി ഉദേശിക്കുക. പിന്നെ തീയി
ന്നു പടിഞ്ഞാറുപുറത്തിരുന്ന് ഹോമം മുടിച്ച് ഒൻപതു
ബ്രാഹ്മണരെ കിഴക്കുനാക്കിയിരുത്തി കാൽകഴുകിച്ച് പൂ
ജിച്ച് ഫവിസ്സ് ക്രമത്താലെ വിളമ്പി ഊട്ടി ക്രമത്താലെ
ദക്ഷിണയും വെക്ക. എന്നാൽ പത്താളെ കാൽ കഴുകിച്ചു

ഉത്സാഹം. ഒട്ടാകയാൽ ഗുഹികനാണ്. ഗുഹികന്റെ
 മുമ്പാകെ — കാൽ ഗുഹികായ നമഃ — എന്നാകുന്നു.

കാൽ കഴുകിച്ച് ഉടുക്ക.

കാൽ കഴുകിയ്ക്കുവാൻ കിഴക്കോട്ട് തിരിഞ്ഞിരിക്കത്തക്കവണ്ണം (വാൽ വടക്കോട്ടാക്കി) അപണപ്പലകയും, അതിന്റെ മുമ്പിൽ ഒരു പാത്രവും, രണ്ടിലും കുറുമ്പുല്ലും ഇടു ക പാത്രത്തിന്റെ തെക്കുവശത്തു ഒരു ചെറിയ ഇലയിൽ രണ്ടു സ്ഥലത്തായി കുറച്ചു മണ്ണും രണ്ടുകിണ്ടിയും (അധികം ആളുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു പാത്രത്തിലും) വെള്ളവും വെയ്ക്കണം.

ഉണ്ണുന്നിടത്തു കിഴക്കുതിരിഞ്ഞിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ആറു വീതം കാരോ പലകയും എലയും വെയ്ക്കണം. പലകമേലും കുറുമ്പുല്ലിടണം. എലയുടെ ചുവട്ടിൽ കാരോ അംഗുലം വീതിയിൽ നന്നാലു് എലച്ചീന്തുകളും (കീഴെ പകർ) എലയുടെ പുറത്തു കാരോ നടുക്കലയിൽ ചന്ദനവും വെയ്ക്കണം.

ഉണ്ണുവാനുള്ള ആളൊ ആളുകളൊ താറുത്ത് കാൽ കഴുകിയാചമിച്ച് തീർത്ഥാടനാക്കി കാലു കഴുകിയ്ക്കുവാനുള്ള പലകമേൽ കിഴക്കുനോക്കിയിരുന്നു ഒരു മണ്ണു എടുത്ത് രണ്ടു കാലിന്മേലും ചൊച്ച് കാൽ പാത്രത്തിന്റെ മീതെ കാട്ടിയാൽ കർമ്മി പവിത്രമിട്ട് അതാതു മൂലം ചൊല്ലി തലയിൽ ഒരു പൂചുരാധിച്ച് വലത്ത് കിണ്ടിയെടുത്ത് വല

ത്തുകാലാദ്യമായി രണ്ടുകാലിനേയും വെള്ളം വീത്തുക. പിന്നെ എടുത്തുകിണ്ടിക്കൊണ്ടു ആചമിക്കുവാനും വെള്ളം വീതികൊടുക്കണം. ഇങ്ങിനെ എല്ലാവരേയും കാൽകഴുകിച്ച് കഴിഞ്ഞാൽ ഒടുവിൽ പാദതിർത്ഥം (പാത്രത്തിലെ കാൽകഴുകിയ വെള്ളം) തനിയ്ക്കും വേണ്ടപ്പൊട്ടവക്കും കൈകൊണ്ടു തലയ്ക്കൽ തളിച്ച് താനും പവിത്രം അഴിച്ചുകളഞ്ഞു വലത്തുകിണ്ടിക്കൊണ്ടു കാൽ കഴുകി എടുത്തുകിണ്ടിക്കൊണ്ടു ചമിക്കുക.

എല്ലാവരും കാല കഴുകിച്ച് ക്രമത്തിൽ ഉണ്ണുവാൻ ഉള്ള പാകമെലിരുത്താൽ കമ്മി പവിത്രമായിട്ട് ഭാരതത്തിൽ കയ്യിൽ ഒരു വെള്ളം - നാനും ഒരു വെള്ളം ഇവ കൊടുത്ത് അവർ കുറിയിട്ട് കൈകഴുകിയാൽ മൂടുവാൻ ഭാരതപുരം വീണ്ടും വെള്ളവും കൊടുത്ത് അതാതു മൂലാന്തരംകൊണ്ടു ജല-ഗന്ധ-പുഷ്പങ്ങളുമ്പിച്ച് ധൂപദീപം കാടി എലയിൽ ഉപസ്തരിച്ച് റോഡിനോടു കൂട്ടിച്ചുറ്റും ശാരദയും വിജയവും വീണ്ടും ഉപസ്തരിച്ച് കുടിയ്ക്കുവീർ വീത്തുക. അതാതു മൂലം ചെല്ലി പൂവാരാധിക്കണം. പ്രാണാഗ്നി കഴിഞ്ഞാൽ ഭക്ഷണത്തിനുള്ള മറ്റു വിഭവങ്ങളും വിജയനി ഉണ്ടു കഴിഞ്ഞാൽ വീണ്ടും യഥാക്രമേ കയ്യിൽ വീത്തുക. കൈകഴുകി അവർക്ക് യഥാക്രമം യഥാശക്തി ഭക്ഷിപ്പണ ചെയ്യണം.

ദക്ഷിണ

അവരുടെ അടുത്തു പലകമേലിരുന്ന് കൈകൾ ഒരു വെള്ളം കൊടുത്ത് പണവും പൂവും ചന്ദനവും വെള്ളവും കൂട്ടിയെടുത്ത് -ഓം തത്സൽ-എന്നു ചൊല്ലി ദക്ഷിണ ചെയ്ത് ഒരു വെള്ളവും വെറില അടക്കയും ഒരു വെള്ളവും കൊടുക്കുക. ദക്ഷിണക്കു വാസസ്സ് (നൂൽ) പ്രധാനമാണ്. അതിനാൽ കഴിവുണ്ടെങ്കിൽ ഓരോ വസ്ത്രവും അല്ലെങ്കിൽ ഓരോ പൂണൂലും കൊടുക്കണം. വെറിലടക്കം ശേഷം ഒരു വെള്ളവും വാസസ്സും ഒരു വെള്ളവും കൊടുക്കുക. പിന്നെ എണ്ണിററ് എല്ലാവരും പ്രദക്ഷിണം വെച്ചു നമസ്കരിയ്ക്കുകയും വേണം.

